

15
ROČNÍK 13

13. února 2004

V ČÍSLE:

Světová premiéra Nevinné Yty • Příprava Týdne neklidu pokračuje • Rozhovor s V. Zouharem • O novém systému podpory na ubytování studentů VŠ • Jak se vyvíjí Spolek studentů UP?

Hlavním bodem jednání Studentské komory RVŠ, jež se ke svému zasedání sešla tentokrát v Olomouci, byla reforma financování ubytování studentů. O kritériích pro přiznání stipendií, které by do budoucna mělo směřovat přímo do rukou vysokoškoláků, diskutovali zástupci posluchačů všech vysokých škol v ČR dlouze a nepokojně. Zasedání využili také organizátoři protestní akce „Týden neklidu“ (výřez vpravo), kteří v průběhu jednání apelovali k účasti všech vysokých škol na připravovaných protestech. (Více na str. 2 a 7.)

-map-, foto -tj- ▶

O situaci Právnické fakulty aktuálně

■ *Neukončujte činnost na fakultě. Měla-li Právnická fakulta šanci se rozvíjet, je to právě teď* – s těmito slovy se děkan PF UP dr. M. Malacka obracel na účastníky setkání akademické obce PF UP s vedením fakulty a univerzity, které proběhlo 6. 2. v malém sále Právnické fakulty UP. Jak dále děkan PF UP zdůraznil, právě kvalifikační růst řady akademických pracovníků přispěl k tomu, že lze v současné době připravovat podklady pro MŠMT, které podle jeho slov zřetelně dokladují pozitivní vývoj fakulty zahájený v posledních několika letech. K ocenění snah PF UP o optimalizaci její kvalifikační struktury a odborné způsobilosti k výuce magisterského studijního programu se připojila také rektorka UP prof. J. Mačáková, když vyjádřila poděkování za úsilí korunované nárůstem počtu habilitací a úspěšně dokončených doktorských studijních programů a ubezpečila přítomné o zájmu vedení UP

o zachování Právnické fakulty ve svazku olomoucké univerzity.

Hlavním bodem setkání bylo seznámení s dalším postupem, který vedení PF a UP aktuálně připravuje s cílem eliminovat rozhodnutí MŠMT o omezení akreditace PF UP spočívající v zákazu přijímat nové studenty. V současné době jsou vedením PF UP připravovány analytické podklady pro žádost o zrušení omezení akreditace, shrnující pozitivní vývojový trend, jenž fakulta v uplynulém období nastoupila. Vypracované materiály posoudí nejprve pracovní skupina Vědecké rady UP vytvořená pro tyto účely (prof. J. Jařab, prof. M. Mašláň, doc. V. Rehan a doc. J. Svatoň, CSc.) a předloží je Vědecké radě UP k vyjádření na zasedání 16. 2. Konečné stanovisko VR UP by se pak mělo stát východiskem ke koncipování žádosti o zrušení omezení akreditace PF UP.

Dokončení na str. 2

Letošní státní dotace se pro UP zvedla téměř o 15 %

■ Výše dotace vysokým školám pro rok 2004 je známa. Na konci ledna schválilo vedení MŠMT *Změnu pravidel pro poskytování dotací vysokým školám (s výjimkou dotací na programy reprodukce majetku) a dotace na výzkum a vývoj v roce 2004* (viz <http://www.msmt.cz/DOMEK/default.asp?CAI=2427>), podle něž se dotace VVŠ oproti roku 2003 zvýšily o 16,2 %, tj. o cca 2,5 mld. Kč. Základní normativ pro studijní programy byl celkově zvýšen o téměř 10 % (z 30 079 Kč na 32 990 Kč), dotace běžných výdajů na vzdělávací činnost vzrostla o 19 %, posílena byla i částka určená na stipendium doktorandů (ze 75 000 na 80 000 Kč).

Pro Univerzitu Palackého představuje letošní zvýšení státní dotace vysokým školám téměř 15% nárůst finančních prostředků na realizaci akreditovaných studijních programů. Přidělená suma pro rok 2004 – 694 324 tis. Kč – konkrétně znamená, že Akademický senát UP bude při jednáních o rozdělení státní dotace rozhodovat o částce o cca 98 mil. Kč vyšší než v roce 2003.

-red-

Rektorka Univerzity Palackého
si Vás dovoluje pozvat
na

slavnostní akty

**promoce absolventů
doktorského studijního programu**

Lékařské fakulty, Filozofické fakulty,
Přírodovědecké fakulty, Pedagogické fakulty
a Fakulty tělesné kultury;

**předání jmenovacích dekretů
docentům,**

kteří se habilitovali na Lékařské fakultě,
Přírodovědecké fakultě a Pedagogické fakultě;

přiznání práv emeritnímu profesoru.

Zasedání se uskuteční
v aule Filozofické fakulty UP
dne 20. února 2004 ve 13 hodin.

O stavu chirurgie ve FNO

■ *Ve Fakultní nemocnici Olomouc jsou dvě chirurgické kliniky. Přednostou I. chirurgické kliniky FNO a LF UP je prof. MUDr. Vladimír Král, CSc., přednostou II. chirurgické kliniky prof. MUDr. Miloslav Duda, DrSc. Chirurgie II. byla od svého založení v roce 1961 dislokována v objektu na lokalitě Olomouc-Repčín a již před dvěma roky byla přestěhována do nového, moderního objektu v areálu Fakultní nemocnice na Nové ulici. Chirurgie I. je připravena na přemístění do téhož objektu v současných dnech.*

Záměr přemístění obou chirurgických klinik pod jednu střechu byl od zahájení stavby v roce 1995 spojován s potřebou jejich racionální reorganizace, se změnami v odborném zaměření operativy, v dohodě o specializaci na chirurgické výkony určitého druhu. Jednání o těchto otázkách mezi přednosty obou klinik a ředitelem FNO probíhalo vzrušeně, nepříliš harmonicky a přerostlo ve vleklý spor. Je to „válka klinik“, jak tento stav komentuje autor článku v časopise HAD olomouckých mediků? Anebo spor už skončil a s jakým výsledkem? Zamyšlení prof. V. Krále nad těmito otázkami v širším kontextu akademickém, zdravotnickém a společenském přináší toto vydání Žurnálu UP (viz str. 6).

-red-

V Olomouci jednala Studentská komora Rady vysokých škol

Univerzita Palackého měla tu čest poskytnout svou akademickou půdu k uspořádání 10. schůze Studentské komory Rady vysokých škol (SK RVŠ), která se uskutečnila 6. 2. 2004 v rotundě Právnické fakulty UP. Schůzi zahájil předseda SK RVŠ J. Nantl, když přivítal hosty: rektorku UP prof. J. Mačákovou, rektora MU a senátora prof. J. Zlatušku, děkana PF UP dr. M. Malacku a kvestora UP Ing. J. Jirku. Na jednání nechyběl ani delegát UP M. Kohajda, kterého doprovázel jeho náhradník J. Doležal. Po úvodních a vřelých projevech byl zahájen téměř čtyřhodinový „debaticí maratón“.

Nejdůležitější a nejobtížnější částí schůze byla debata o reformě financování ubytování studentů. Předseda SK RVŠ, který se účastnil jednání Reprezentační komise tvořené zástupci rektorů, kvestorů, Rady vysokých škol a Vysokoškolského odborového svazu, informoval o dosažených výsledcích. Reformu podle návrhu SK RVŠ podporuje jak MŠMT, tak i RVŠ a významná část rektorů vysokých škol. Do reformy by měly být zahrnuty i soukromé vysoké školy. Cílem reformy je změna subjektu, ke kterému míří státní příspěvek na ubytování, neboť příjemcem by již neměla být univerzita, která dostává dotaci na lůžko na koleji,

ale stává se jím samotný student. SK RVŠ se snaží, aby reforma byla zahájena již od 1. ledna 2005.

V současné době se již jedná o detailech reformy, zejména jde o kritéria pro přiznání stipendia na ubytování. V podstatě jde o tyto podmínky: 1. studium v prezenční formě; 2. první studovaný program nebo program na něj navazující; 3. doba studia nepřesahující standardní dobu v kterémkoli ze souběžně studovaných studijních programů (k tomuto bodu nutno dodat, že SK RVŠ se usnesla na požadavku prodloužit dobu o jeden rok neúspěšného studia); 4. trvalé bydliště mimo okres sídla vysoké školy nebo Prahu; 5. občanství ČR nebo jiného členského státu Evropské unie. SK RVŠ také vyslovila požadavek na vynětí stipendií na ubytování z příjmu rozhodného pro nárok na dávky státní sociální podpory.

Celková výše dotace na ubytování dnes činí asi 642 mil. Kč ročně. Dotace na jedno lůžko je zhruba 890 Kč měsíčně. Jestliže bude student splňovat výše uvedená kritéria, pak výše stipendia bude 670 Kč měsíčně na jednoho stipendistu. SK RVŠ se také usnesla, že bude usilovat o navýšení celkové rozpočtové dotace na ubytování studentů tak, aby výše stipendia na jednoho příjemce nebyla nižší než je současná výše dotace na jedno lůžko. Podle údajů má UP k 20. 8. 2003 4 989 lůžek. Počet stipendistů, které uvažuje nová reforma, by byl však 6 502 a mezi studenty UP by tak prostřednictvím stipendia na ubytování bylo rozděleno více peněz než dnes.

Po bouřlivé debatě ohledně reformy na schůzi vystoupili organizátoři protestní akce *Týden neklidu* z naší univerzity. Jedná se o aktivity navazující na akci

s názvem *Pohřeb českých vysokých škol*. Cílem akce je znovu upozornit na současnou finanční situaci vysokých škol a následně dosáhnout změny jejich financování, neboť vzdělání by mělo patřit k prioritám rozumného a prosperujícího státu. Akce se bude konat pod záštitou olomouckých studentů a pedagogů 29. 3.–2. 4. 2004. Organizátoři akce vyzvali ostatní vysoké školy, aby se k připravovanému protestu podle svých možností přidaly. Akce budou zahrnovat přednášky, besedy, benefiční představení, videoprojekce, veřejná shromáždění a další. SK RVŠ tuto iniciativu podpořila svým usnesením.

Obligatorním bodem každé schůze je zpráva jednotlivých komisí. Komise pro záležitosti spojené se studiem referovala o probíhajícími dotazníkovém šetření o mobilitě, ze kterého vyplynulo, že počet studentů fakulty vyjždějících studovat za zahraničí je 1–4 %. Počet studentů přijíždějících do ČR dosahuje 20 %.

Jedním z posledních bodů byly informace o reprezentativním výzkumu studentů vysokých škol, který pro SK RVŠ připravuje Sociologický ústav AV ČR. Jedná se v tomto směru o zcela unikátní sociologické šetření, které bude provedeno na výběrovém souboru 10 000 respondentů. (Pokud by některý ze studentů UP, nejlépe z vhodného oboru, měl zájem spolupracovat jako tazatel na UP – za odměnu –, necht' se ozve na níže uvedený e-mail.)

Pokud budete mít zájem, všechny potřebné informace najdete na www.skrvs.cz.

J. Doležal, náhradník v SK RVŠ za UP, dolezja@tiscali.cz

Setkání v nové Menze

V pátek 6. 2. 2004 pozvala rektorka UP děkany fakult, prorektory a hosty na prohlídku nového stravovacího prostoru v Neředině. Menza Neředin už má za sebou dva týdny provozu, v němž bylo možno

odzkoušet fungování výdejní linky, nápojového pultu, bufetu, mycí linky a dalších součástí důmyslné technologie.

Historii přestavby informačního střediska FTK

na Menzu Neředin stručně představili kvestor UP Ing. J. Jirka a Ing. V. Gren. Rektorka UP potom poděkovala přítomnému projektantovi a zástupcům dodavatelských firem za dobře odvedenou práci. Za MŠMT se prohlídky zúčastnil doc. Z. Antoň, CSc., z odboru vysokých škol (na snímku první zprava).

-th-, foto -tj-

Světová premiéra *Nevinné Yty*

Stavovské divadlo v Praze uvedlo 1. 2. 2004 světovou premiéru opery *Yta Innocens* (*Nevinná Yta*), jejímž autorem je T. Hanzlík, absolvent Katedry muzikologie FF a Katedry hudební výchovy PdF UP. Šlo v pořadí už o pátou prezentaci díla autora nastupující

hudební generace, již divadlo v rámci cyklu *Bušení do železné opony* umožňuje uvést dosud nehraná díla před širokým publikem. Autor díla komponovaného ve stylu neobarokního minimalismu vycházel z operního opusu, jenž po roce 1727 zpracoval piarista D. Kopecký podle literární předlohy jezuity P. Ribadeinery. Příběh ze švédských dějin o dvorských intrikách měl premiéru 12. 9. 1728 v kroměřížském zámeckém divadle. Novodobé provedení světil T. Hanzlík souboru *Ensemble Damian*, který řídil M. Čermák.

Podle reakcí několika přátel mám pocit, že *akustika Stavovského divadla je hodně proměnlivá, zvláště směrem k horním patřům. Já sám jsem sledoval generální zkoušku a představení pouze z přizemí.*

O situaci Právnické fakulty...

Jak dále uvedla rektorka UP, pro zajištění optimálního chodu PF UP je důležité i chystání bakalářský studijní program, který by měl být – bez ohledu na doporučení Akreditační komise – v nejbližší době předložen. V této souvislosti děkan PF také informoval o přípravě návrhu na restrukturalizaci magisterského studijního programu na bakalářský a navazující magisterský.

K rozptýlení obav pedagogů o aktuální i perspektivní existenci na olomouckých právech byly zaměřeny i informace o krocích, jejichž prostřednictvím chce vedení fakulty a UP odvrátit hrozbu rozpadu učitelského jádra na PF UP. Vedení UP i PF dělá všechno pro to, aby důvody, které vedly k rozhodnutí o omezení akreditace, byly odstraněny. Není však možné předjímat, kdy a jaké doporučení Akreditační komise vydá. Fakulta ovšem musí v souladu se zákonem o vysoc-

Z těchto míst mě zvuk souboru zcela uspokojoval. Za nasazení mohu zpěvákům i orchestru jenom poděkovat, stejně tak produkčnímu týmu Národního divadla, který nám poskytl skvělé podmínky, uvedl pro Žurnál UP po premiéře T. Hanzlík a dodal: Představení bylo úspěšné i potud, že mi vedení Národního divadla nabídlo další spolupráci.

Provedení opery v Olomouci je zatím v jednání, určitě však *Yta Innocens* zazní na letošním ročníku mezinárodního festivalu staré hudby *Baroko*, pro který byla původně napsána a který T. Hanzlík připravuje a produkuje od roku 1998.

T. Hanzlík, který v současné době externě vyučuje na Katedře hudební výchovy PdF UP, realizoval se souborem *Ensemble Damian* řadu koncertů, mj. pro *Maratón soudobé hudby Praha*, *Forfest Kroměříž*, *Janáčkův Máj Ostrava* a *Janáčkovy Hukvaldy*. Na jaře 2003 reprezentoval ČR s operou *Coronide* V. Zouhara na turné v Pobaltí. Tématem jeho doktorské disertační práce byla hudba piaristických skladatelů 17. a 18. století, ty také využil i při kompozici vlastních děl, oper *Epibateron*, *Endymio*, *Yta Innocens* a *Torso* (společně s V. Zouharem). Vedle kompozic piaristů vydal tiskem kritickou edici děl T. N. Koutníka a anonymní klávesové skladby z choceňského manuskriptu.

-red-

Dokončení ze str. 1

Univerzita Palackého v Olomouci
a Spolek studentů UP
si Vás dovoluji pozvat na

REPREZENTAČNÍ PLES UP,

který se koná v sobotu
28. února 2004 v prostorách SIDIA klubu.

Zahájení v 19.30 hodin.
K tanci a poslechu hrají hudební skupina L.I.F.
a cimbálová muzika Frgál.

Program:

Olomoučtí Trubači
Předtančení – polonéza
Mažoretky
Ukázky latinskoamerických tanců
Scénický tanec
Taneční škola Alaben – vystoupení
bříšních tanečnic
Barmanská show
Tombola

Vstupné: 250 Kč včetně místenky.
Studentské vstupné: 150 Kč včetně místenky.
Vstupenky jsou v prodeji od 9. 2. 2004
v Konferenčním servisu UP, Informační centrum,
Biskupské nám. 1, tel. 585 631 054,
a na všech fakultách Univerzity Palackého
v Olomouci.

Změna programu vyhrazena!

Příprava Týdne neklidu pokračuje

■ Ve čtvrtek 5. 2. se už potřetí sešli organizátoři Týdne neklidu. Tentokrát přijeli i zástupci filozofických fakult Univerzity Karlovy a Ostravské univerzity. Byli ustanoveni koordinátoři programových sekcí, kteří se od nynějška budou scházet pravidelně. Týden neklidu a jeho cíl (prosazení reformy českých veřejných vysokých škol, přípravné rektory a Radou vysokých škol) podpořila studentská komora RVŠ, která jednala 6. 2. v Olomouci. O přípravách vysokoškoláků k veřejným vystoupením v době od 29. 3. do 2. 4. 2004 byli informováni také poslanci Parlamentu České republiky, kteří navštívili UP v pondělí. Navázat konečně smysluplný a efektivní dialog mezi vysokými školami a politickými elitami, jež o perspektivě vzdělání u nás rozhodují, je jedním z hlavních cílů Týdne neklidu.

Příští schůzka koordinátorů programových sekcí se uskuteční ve středu 18. 2. v 18 hodin v Uměleckém centru UP (filmový sál, 3. patro).

Kontakt: pohreb.cvvvs@seznam.cz.

Doc. J. Štefanides, člen AS UP

V Uměleckém centru UP zahájí provoz restaurace a studentský klub

■ Nedávno uzavřená dohoda mezi UP a Galeríí Caesar (družstvem pro podporu výtvarného umění) umožnila vznik dvou nových provozoven v prostorách Uměleckého centra UP. *Čafé Restaurant Konvikt* (první nadzemní podlaží) i *Klub Pod Kaplí* (první podzemní podlaží) zahájí provoz již 20. 2. 2004.

Výkonný ředitel těchto nových zařízení Ing. P. Zivalík Žurnálu UP sdělil, že konviktní restaurace, stejně jako studentský bar by měly fungovat v podobném duchu jako Galeríe Caesar s restaurací. *Galerie Caesar* je prioritně kulturní instituce a firma zde funguje jako tzv. finanční motor pro dotování zdejších aktivit. Podobný model bychom rádi uplatnili i v konviktu, poznamenal. V odpovědi na otázku týkající se konkrétní představy spolupráce s uměleckými a uměno- vědními katedrami potvrdil všeobecný zájem. V určitých základních návrzích se o spolupráci s jednotlivými katedrami samozřejmě hovořilo již od počátku. Na způsobech spolupráce se však budeme domlouvat případ od případu, bezpochyby můžeme kooperovat např. v oblastech výtvarného umění. Pokud nám to finanční možnosti ekonomického provozu dovolí, rádi bychom spojili úsilí s některými dalšími katedrami a v případě zajímavých projektů se na jejich

Kvalitativní metody psychologického výzkumu a drogová problematika

■ Pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje proběhl ve dnech 26.–28. 1. 2004 v Olomouci II. ročník česko-slovenské konference *Kvalitativní přístup v psychologickém výzkumu*. Třetí den konference byl věnován aplikaci tohoto přístupu v adiktologickém výzkumu, tj. výzkumu užívání a uživatelů návykových látek. Čestnými členy výboru konference byli prof. J. Mačáková, CSc., rektorka UP, Mgr. J. Radimecký, ředitel sekretariátu Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky a Ing. J. Březina, hejtmán Olomouckého kraje. Na organizaci konference se vedle FF UP, Psychologického ústavu Akademie věd ČR, Národního monitorovacího střediska pro drogy a drogové závislosti, České asociace studentů psychologie a Sdružení SCAN podílel také odbor zdravotnictví Krajského úřadu Olomouckého kraje prostřednictvím krajské protidrogové koordinátorky.

V nově opraveném konviktu se sešli příznivci kvalitativních metod a vyměnili si své teoretické i praktické poznatky z různých výzkumných projektů. Konferenci otevřel doc. V. Rehan, který vyzdvihl stále vzrůstající zájem o toto téma ze strany studentů i jejich nemalý podíl na dosažených úspěších. Úvodní referát konference přednesl doc. I. Čermákem, CSc., byl, stejně jako celá konference, věnován památce nestora kvalitativního přístupu v psychologickém výzkumu, doc. J. Viewegha, CSc.

V oblasti adiktologického výzkumu se objevily referáty o užívání konopných drog (prožitek při užití konopných drog, životní styl dlouhodobých uživatelů konopných drog, uživatelé konopných drog v žádostech

tech o léčbu atd.) a referáty z výzkumu drogové scény v malých regionech a možnostem ověřování kvality programů primární prevence.

▲ V programu zahajovacího dne konference vystoupil mj. prof. V. Směkal, CSc., s výkladem o srovnání kvalitativního a kvantitativního řešení výzkumného problému.

V průběhu konání celé konference proběhla v prostorách vstupního vestibulu Krajského úřadu Olomouckého kraje prezentace preventivních a léčebných drogových programů Olomouckého kraje. Není jisté bez zajímavosti, že nejen o prezentaci, ale také o připravenou tiskovou konferenci neprojevil zájem ani veřejnost, ani pozvaní zástupci médií. Zdá se tak, že oblast návykových látek je pro olomouckou veřejnost a místní média přitažlivá pouze ve spojitosti s různými kauzami či překroucenými informacemi.

PhDr. M. Miovský, Ph.D.,
Katedra psychologie FF UP, foto -tj-

Stručně

O možných budoucích kontaktech jednal se zástupci rektorátu UP, FF a CMTF v rámci své návštěvy Olomouce ve dnech 3.–5. 2. starosta italského města Lucca P. Fazzi.

Na programu 32. zasedání Rady města Olomouce, konaného 10. 2., bylo i předložení návrhů na udělení „Stipendia města Olomouce“.

Ve středu 11. 2. se k dalšímu jednání o přípravách AFO 2004 sešel festivalový organizační výbor.

Po ukončení příštího zasedání Kolegia rektorky UP, které se koná ve středu 18. 2. 2004, bude následovat informativní setkání k optimalizaci vnitřní a vnější komunikace na UP za účasti děkanů, prorektorů, ředitele IC UP, zástupce firmy Strategic Consulting a pracovníků v oblasti PR na UP.

-red-

Zprávy z ČR

* Výsledky voleb kandidátů na rektora

- Dnem 1. 3. začíná tříleté funkční období (po jmenování prezidentem ČR) nových rektorů těchto vysokých škol:
- Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích: Prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.;
 - Ostravská univerzita v Ostravě: Doc. RNDr. Vladimír Baar, CSc.;
 - Slezská univerzita v Opavě: Prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc.;
 - Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem: Doc. PhDr. Zdeněk Havel, CSc.;
 - Západočeská univerzita v Plzni: Doc. Ing. Josef Průša, CSc.

* Na Plénu ČR je očekáván předseda vlády

Ve dnech 26.–27. 2. se uskuteční 73. zasedání Pléna ČR (Výroční shromáždění ČR) na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Kromě očekávaného vystoupení předsedy vlády ČR budou k hlavním programovým bodům budou patřit informace o VŠCHT, zprávy předsedy, místopředsedů a tajemnice ČR, projednání revize hospodaření ČR 2003 a rozpočtu ČR na rok 2004, diskuse k budoucímu stylu práce ČR aj.

* Otevření nové webové stránky k boloňskému procesu

Od ledna 2004 je otevřena oficiální webová stránka k poboloňské následné konferenci v Bergenu (19.–20. 5. 2005): www.bologna-bergen2005.no. Norské ministerstvo pro vzdělávání a výzkum na ní informuje o aktuálním vývoji ve vznikajícím Evropském vysokoškolském vzdělávacím prostoru, jakož i o přípravách konference v Bergenu.

Zdroj: <http://crc.muni.cz/news/>.

-red-

Přírodovědecká fakulta UP v Olomouci pořádá u příležitosti Oslav 50. výročí fakulty přírodních věd v Olomouci

Zveme všechny studenty a zaměstnance UP v Olomouci i ostatní veřejnost.

Slovanský dům v Olomouci 21. února v 19. hod.

K tanci a poslechu hraje hudební skupina Galaxy. Vystoupení taneční skupiny Mláďata Plus Olomouc. Módní show ve stylu 60. let. „ROKEC“ – soutěž o nejlepší taneční pár. Tombola.

Vstupenky v ceně 150 Kč jsou v prodeji od 19. 1. 2004 na sekretariátu děkana PŘF UP, tř. Svobody 26, tel. 585 634 009.

Srdečně Vás zveme na

**Celostátní studentskou konferenci
ČASP na téma
„Uplatnění psychologa v praxi“**

Vlastivědné muzeum v Olomouci 5.–6. března
2004

Můžeme se těšit na:

**Prof. PhDr. Stanislava Kratochvíla, CSc.,
PhDr. Jiřku Vysekalovou, Ph.D.,
PhDr. Bohumilu Bašteckou,
Doc. Ing. Evu Münsterovou, CSc.,
a mnoho dalších...**

Témata v jednotlivých blocích:

*Psychologie trhu: reklama a marketing.
Forenzní psychologie a vězeňství.
Psychologie práce a organizace.
Krizová intervence.
Klinická psychologie.
Psychologické poradenství – dospělí.
Psychologické poradenství – děti.
Psychoterapie.
Kulatý stůl k tématu:
„Uplatnění psychologa v praxi“.*

Sleva na přihlášky do 20. 2. 2004.
www.casp.upol.cz/konference/index.html

Česká asociace studentů psychologie,
Vodární 6, 771 80 Olomouc,
www.casp.upol.cz, casp@upol.cz

English is Not Enough: Language Learning in Europe 2004

Ve dnech **23.–25. 4. 2004** se uskuteční mezinárodní konference *English is Not Enough: Language Learning in Europe 2004*. Konference si klade za cíl zkoumat dopad výuky anglického jazyka, jenž se v Evropě prosazuje jako lingua franca. Svou účast doposud přislíbili: prof. M. Byram, prof. J. Peprník, prof. B. Seidhofer, prof. T. Shopov, P. Whittaker a prof. H. Widdowson. (Všechny další příspěvky, které se zabývají tématem konference, jsou vítány.)

Mezi dalšími náměty, kterými se konference bude zabývat jsou: Znemožňuje výuka jazyka jako mezinárodního komunikačního prostředku výuku jazyků

z jiných, liberálních a humanistických důvodů? Měla by se ve vzdělávací politice zdůraznit potřeba multilingualismu a jazykové pestrosti? A jakou by taková výuka cizího jazyka měla mít konkrétní podobu? Do jaké míry se současná evropská politika zabývá tématy, které dopad angličtiny jako lingua franca přináší? Má výuka angličtiny vliv na to, jakým způsobem se vyučují další cizí jazyky, a které to nejčastěji jsou?

(Další informace na www.instep.cz/eine.)

-red-

Mezinárodní speciálně pedagogická konference v Olomouci

Ve dnech **16.–17. 3.** se na Pedagogické fakultě UP uskuteční v pořadí již V. mezinárodní konference k problematice osob se specifickými potřebami, která je letos zaměřena na využití terapeuticko-formativních přístupů ve speciální pedagogice, tedy v oboru, jehož paradigma se v průběhu poslední dekády výrazně změnilo. Účastníci konference, na níž vystoupí odborníci z České a Slovenské republiky, Nizozemí, Maďarska, Polska a Finska, si budou moci vybrat některou z následujících pracovních sekcí či praktických dílen:

sekcí psychopedickou, etopedickou, somatopedickou či sekcí zaměřenou na smyslové vady, z workshopů pak arteterapeutickou, muzikoterapeutickou, artefietickou či psychodramatickou dílnu, popř. kombinaci několika dílen a sekcí.

Zájemci o účast na konferenci se mohou přihlásit u doc. M. Valenty, Ph.D., na Katedře speciální pedagogiky PdF UP, tel. 585 635 314.

-mv-

Pozvánka na konferenci germanistů

Na Filozofické fakultě UP proběhne ve dnech **22.–25. 2.** studentská mediavistická konference na téma *Fasnachtspiele – Märendichtung*, kterou pořádá Katedra germanistiky FF UP ve spolupráci s univerzitami v Jeně a Berlíně. Místo konání: posluchárna U1 (Křížkovského 8).

-red-

Hostem Ivan Klíma

Katedra žurnalistiky FF UP zve k diskusi na téma *Spisovatel a novinář v diktatuře a v demokracii*, jejímž hostem bude spisovatel a publicista I. Klíma. Beseda, jejíž součástí bude prodejní autogramiáda knih I. Klímy, se uskuteční v pondělí **23. 2.** v 15 hod. v Cafe 87 (Denisova ulice, Olomouc).

-red-

Děkan Cyrilometodějské teologické fakulty UP vypisuje **výběrové řízení**

na obsazení místa asistenta nebo odborného asistenta v oboru patrologie na Katedře filozofie a patrologie. Kvalifikační požadavky: ukončené nebo probíhající studium příslušného doktorského programu; pedagogická praxe na vysoké škole; znalost alespoň dvou světových jazyků; znalost práce na PC; vítány zkušenosti z grantové oblasti.

Předpokládány termín nástupu je 1. 9. 2004.

Přihlášky do výběrového řízení doložené odborným životopisem, fotokopie dokladů o kvalifikaci, přehledem publikační a vědecké činnosti, popř. přehledem grantové činnosti či praxe, je nutno zaslat **do 29. 2. 2004** na adresu: Děkanát CMTF UP, Univerzitní 22, 771 11 Olomouc.

-cmtf-

Oznámení Informačního centra UP

Informační centrum UP oznamuje, že je obnoveno a plně funkční pracoviště zajišťující a dodávající spotřební materiál pro výpočetní techniku (datová média – diskety, CD, DVD; tonery, inkoustové cartridge, papír, fólie apod.). Své požadavky adresujte k rukám paní Renáty Pohlídalové (kancelář č. 127 v přízemí Zbrojnice – vchod z Biskupského nám.) buď telefonicky (tel. č. 585 631 852) nebo elektronickou poštou (pohlidal@rupnw.upol.cz).

-ic-

Změna místa ordinace

Ordinace praktické lékařky MUDr. J. Bednářové je od **1. 2. 2004** přemístěna do budovy Euromontely, Hybešova 6 (na rohu s ulicí Barákova). Ordinační hodiny zůstávají nezměněny: po 8–14, út 8–14, st 8–14, čt 11–15.30, pá 8–13. Nová telefonní čísla: 585 117 140; 585 311 658; 608 837 223.

-rup-

Upozornění redakce

Všem čtenářům i příspěvovatelům *Žurnálu UP* připomínáme, že od příštího týdne vychází univerzitní periodikum opět v obvyklém týdenním intervalu.

-red-

Výzkumný tým hledá zájemce o DSP v oboru Lékařská imunologie

Výzkumný tým prof. M. Petřka (LF UP) hledá zájemce o DSP (1–2 místa v rámci oboru Lékařská imunologie, od září 2004).

Ve spolupráci s olomouckými i zahraničními pracovišti zkoumá zmíněný výzkumný tým patogenetické mechanismy zánětlivých onemocnění. Chce také blíže poznat genetické faktory, které ovlivňují úspěšnost transplantací. Od roku 2000 publikoval v impaktovaných časopisech 15 prací z oblasti genomiky a také imunologie cytokinů, doktorandi byli prvními autory v 70 % případů. Stáže v předních evropských laboratořích jsou nedílnou součástí studia.

Tématické okruhy (příklady konkrétních témat): imunologie zánětlivých nemocí – chemotaktické cytokiny; imunogenetika – HLA, polymorfismy cytokinů, transplantace; metody (výběr): molekulární biologie (RT-PCR, PCR-SSP, sekvenování, microarray – v přípravě); biostatistika; imunochemie (ELISA) a buněčná imunologie vč. kultivace buněk.

Možnost zapojení do grantových projektů (možné odměny ke stipendiu, které je t. č. 6 000 Kč) – IGA Min. zdravotnictví ČR, Grantová agentura ČR, Evropská unie, stáží v zahraničí (ve spolupracujících laboratořích: Londýn, Imperial College; Brusel, École de Santé Publique; Graz, Karl Franzens Univ.; Baltimore, Univ. Maryland Biotechnol. Inst.), k dispozici vybavené laboratoře, mladý a mezinárodní kolektiv, nově VŠ koleje vč. sportovišť.

Zájemci (z řad absolventů PŘF, VŠCHT, resp. FaF nebo LF) mohou získat bližší informace na studijních odd. svých fakult nebo přímo u prof. M. Petřka (tel. č. 588 442 285, petrekm@fnol.cz).

Přihlášky: **do 31. 5. 2004** na Děkanát LF UP, tř. Svobody 8, 771 26 Olomouc.

-lfup-

O překladu a tlumočení v rámci EU

Ve středu **25. 2.** navštíví FF UP R. Jones, vedoucí sekce pro překlad a tlumočení Evropské komise EU v ČR, který v aule FF UP pronese přednášku na téma *Jazykové služby Evropské unie*. Přednáška (v češtině) je připravena na 10 hod., poté by měla následovat beseda se studenty a setkání s představiteli UP a učitelé jazyků.

-red-

Blackwell-Synergy

Univerzita Palackého má přístup do kolekce „Science, Technics, Medicine“ světově známého vydavatelství Blackwell Publishing. Tato kolekce zahrnuje více než 300 titulů časopisů v plném textu a u stovek časopisů jsou k dispozici přehledy jejich obsahů, případně abstrakta článků. Přístup do databáze je na adrese: <http://www.blackwell-synergy.com>.

S případnými dotazy se obraťte na adresu bis@upol.cz nebo telefonicky kl. 1722, 1744, PhDr. L. Slezáková, Bibliograficko-informační oddělení KUP.

-ls-

HABILITACE

Lékařská fakulta UP

Ve čtvrtek 19. 2. se na zasedání Vědecké rady LF UP (posluchárna Neurologické kliniky LF UP, I. P. Pavlova 6) uskuteční následující habilitační řízení:

V 10 hod. bude zahájeno habilitační řízení **MUDr. M. Špidlena, Ph.D.**, odborného asistenta II. stomatologické kliniky LF UP, v oboru **Stomatologie**; habilitační práce má název *Efektivita ortodontické léčby*, přednáška je na téma *Ortodontické aparáty a jejich efektivita*.

V 11 hod. bude zahájeno habilitační řízení **MUDr. J. Ehrmanna, Ph.D.**, odborného asistenta Ústavu patologie, laboratoře molekulární medicíny LF UP, v oboru **Patologie**; habilitační práce nese název *Prognostická a prediktivní patologie*, přednáška je na téma *Molekulární aspekty diagnostiky nádorů CNS*.

S habilitačními pracemi je možno se seznámit na referátu vědy a výzkumu Děkanátu LF.

-lfup-

„Vnitřní světy se prolínají s vnějšími, archetypální emoce vyvěrají a otevírají prameny energie...“

Poprvé byla opera Coronide uvedena v létě roku 1731 byla na zámku v Kroměříži; na rozdíl od libreta (údajného „Pastýře z Arkádie – un Pastore Arcade), se původní hudba nedochovala, a proto v roce 1997 oslovil T. Hanzlík, umělecký vedoucí souboru Ensemble Damian, skladatele Vítu Zouhara, zda by původní text neožil. Ten se rozhodl pro „listování operou“, pro umocňující zkratku původní dramatické linie, z textu vybral nejpůsobivější pasáže a doplnil je o komentáře z Ovidiových *Metamorfóz*. Barokní libreto je východiskem k vyprávění o dramatickém osudu nymfy Korónis (Coronide), příběhu o nástrahách neověřených informací. Premiéru v podání Ensemble Damian měla opera na festivalu *Baroko 2000* v Olomouci, od té doby ji s úspěchem uvedl na řadě hudebních festivalů, v rozhlase a v televizi. Příští úterý bude v Olomouci uvedena znovu, tentokrát v prostorách Klášterního Hradiska.

Když člověk poslouchá tvou úspěšnou operu Coronide, vyzaruje z ní energie. Mýlíš se, když se domníváš, že to má něco společného s Igorem Stravinským?

Přestože řada děl I. Stravinského patří k tomu energeticky nejpůsobivějšímu, co hudba uplynulého století přinesla, žádná bezprostřední souvislost mezi Coronide a Stravinského tvorbou neexistuje. Hudební kompozice pro mě vždy byla a je hlavně vyprávěním příběhů, které interpret sděluje posluchači. A emocionální energie, kterou hudba spouští, může být oním obecně srozumitelným sdělením. Také proto v mých skladbách hraji tak podstatnou roli afekty. Ale zpět ke Stravinskému. Energie, kterou v Coronide slyšíš, odkazuje k hudebnímu minimalismu a baroku. A barokní a klasicistní gesta jsou také součástí neoklasicistního slovníku I. Stravinského. Čili nikoli hudba Stravinského, ale odkazování k hudebnímu baroku a klasicismu je tím, co v Coronide může Stravinského připomínat.

Mýlíš, že minimalismus je popem vážné hudby?

Ještě poměrně nedávno mi připadlo zvláštní spojovat třeba Philipa Glassa s popovou hudební scénou. Nicméně právě tato kultura s sebou nese množství nadžánrových a nadoborových prvků, které jí umožňují komunikovat mimo rámec úzce vymezených estetických vzorců. A tím se Glassovy nebo Nymanovy skladby liší od evropského mainstreamu vážné hudby. V tom smyslu je hudební minimalismus 80. a 90. let (Nyman, Glass, Eno, Anderson) popem soudobé vážné hudby.

Minimalismus je často rozdělován na proud nové spirituality a americký popový proud včele s Glassem, Reichem, Adamsem atd. Ke kterému bys přiřadil své skladby?

Jan Pasler používá podobné členění, když se pokouší o systematizaci hudebního postmodernismu. Po vzoru Hala Fostera přiřazuje spirituální proud k postmodernismu reakce (postmodernism of reaction) a druhý proud k postmodernismu odporu (resistance). K těmto dvěma přidává další: postmodernism of connection or interpretation. A to je přesně to, co mě poetice vyhovuje nejvíc. Spojování odlišných kódů a vytváření nových významů.

Rada současných skladatelů je posedlá nekritickými ideami postmodernismu, díky nimž nežijí v přítomném světě, ale světe minulosti. Domníváš

se, že postmoderní hudba se blíží ke konci tohoto proudu?

Ne, myslím, že ne. Mimochodem také proto, že se jedná o jeden z mýtů, které s postmodernou nemají příliš mnoho společného. Ale to samozřejmě není jediný důvod, proč se domnívám, že příklon k historii není vyčerpan. Je jich nepřeborně: počínaje novými testováními už odzkoušené hudební funkcionality, přes nové syntézy, až k touze znovu oslovit posluchače. To vše je nejen relativně mladou reakcí na zestárlé avantgardy uplynulého století, ale také nadčasovým ponorem do historie. Někdy jsou to úniky do starých zlatých časů, jindy výpravy ad fontes... A vůči těmto vášním jsou dějiny někdy více a někdy méně tolerantní.

Ve věku informací je každý konfrontován s notnou dávkou eklecticismu. Pro současného umělce je tudíž složitější se prosadit jako osobnost. Máš podobný pocit jako pedagog a umělec?

Příznám se, že s eklecticismem sám problém nemám. Podobně jako John Adams nebo Charles Jencks, si myslím, že nabízí spoustu možností, nové syntézy, neobvyklé kontexty. Navíc každá doba, každá politická ekonomická konstelace přináší nástrahy, které všem znesnadňují možnost prosadit se. Mám-li proto s něčím v této pluralitní přítomnosti problém, je to spíše vědomí, že bez ztráty soudnosti nelze vyřknout hodnotící soud, který by se mohl alespoň blížit, něčemu, co by bylo možné označit jako obecná pravda. Nemá to znamenat, že touzím po dogmatech, kánonech a omezeních. Právě naopak. Ale o to víc se soustředím na nastavování filtrů.

Ticho vždy existovalo mezi notami v podobě pomlky. Dnes po Johnu Cageovi je ticho v hudbě věnováno mnohem více pozornosti, než kdykoli dříve. Jak se snažíš najít harmonickou rovnováhu mezi tichem a zvukem v tvé hudbě?

V některých mých skladbách (Je všechno, Zdá se mi zato pokaždé) je pohyb mezi zvukem a tichem součástí plynulých procesů. Nicméně častěji mám potřebu sdělovat a podněcovat energie a proto ticho dávkuji jako kontrast, který posiluje intenzitu zvuku a emocionálních energií.

Zdá se, že všechny zvuky ptáků, žab a třeba samopalů dnes mohou být použity v elektronické a počítačové hudbě. A také, že každý může být skladatelem. Mýlíš, že v tomto způsobu vytváření hudby ještě stále existuje rozdíl mezi samoukem a profesionálním hudebníkem?

Ano, existuje. Otázkou však zůstává, zda-li a do jaký míry je rozdíl podstatný. Mezi skladbami samouků a akademicky vzdělaných tvůrců elektronické hudby je rozdíl často minimální. Esteticky i technologicky jsou mnohdy na stejné úrovni a tak lze poznat jen z úvah o hudební struktuře, kdo a čím prošel. Mnozí navazují na tradici velkých skladatelů-autodidaktů, jimiž hudební dějiny oplyvají. Umělecké vzdělání může být podnětné jako výzva, nabídka a stimul uměleckých aktivit, rozhodně však není nezbytné k následnému uplatnění na trhu nebo zárukou kreativity. Ostatně jeden anglický autor filmové hudby před časem na dotaz, jaké vzdělání je třeba mít pro to, aby se člověk mohl stát filmovým skladatelem, odpověděl: „Žádné, pouze je třeba mít patřičné kontakty.“

Domníváš se, že soudobá hudba by se měla ubírat směrem improvizované hudby bez použití not, pouze za pomoci symbolů a znaků?

Improvizovaná scéna výrazně ovlivňuje soudobou vážnou hudbu a také znovu připomíná jak důležité je, aby skladatel nebyl jen separujícím se tvůrcem, ale podílel se na interpretaci svého díla. Právě tato hudba navíc vyrovnává pokulhávající bilanci mezi intuitivním a racionálním přístupem k hudbě. Na straně druhé improvizovaná a psaná hudba tvoří dvě

svěbytné kategorie, které budou i nadále žít vedle sebe. Je pouze na tvůrcích samotných, skrze které médium se snadněji a raději budou vyjadřovat a skrze které budou schopni oslovit více posluchačů. Říkám-li však psaná hudba, nemyslím, že by notové písmo zůstalo jedinou formou fixování hudební kompozice. Ostatně už více jak 50 let to znovu neplatí. Spíš se z ní stala lingua franca s veškerými důsledky.

V roce 1957 vytvořil Edgard Varese v elektroakustickém studiu firmy Philips v Eindhovenu svůj Poeme électronique pro světovou výstavu EXPO 1958. Ty jsi se pokusil zrekonstruovat tuto skladbu. Proč? Má to co do činění s arou Waltera Banjamina?

Ne, s arou uměleckého díla to nesouvisí, nýbrž s autentickou interpretací. Na Institutu pro elektronickou hudbu ve Štýrském Hradci je speciálně vybavený sál, kde lze vytvářet různá zvuková prostředí. Lze zde simulovat také Le Corbusierův a Xenakisův Pavilon Philips, pro který Edgard Varese komponoval Poeme électronique. Tento pavilon byl zbourán v roce 1959, takže původní zvukovou podobu dnes může přiblížit pouze virtuální prostředí. Proto jsem v holandských a francouzských archivech shromáždil potřebné materiály, abych mohl zrekonstruovat původní zvukovou podobu díla. Narazil jsem přitom nejen na údajně ztracené originální magnetofonové pásy, které Varese v Eindhovenu vytvořil, ale také na mnoho dalších domněle nezvěstných materiálů. Na základě toho vznikla verze, díky níž mohou návštěvníci IEM prožít podobný zážitek jako na EXPU 58.

Mnohé architektonické stavby jsou krásné a současně přitom narušují přírodu. Jak se vyrovnáváš se skutečností, že klasická hudba do určité míry narušuje přírodu nepřirozenými fenomény? Je to cosi, co vzniká pouze pro lidstvo a nikoli pro přírodu.

Příznám se, že krásné stavby, které narušují ráz krajiny, mě už příliš neoslovují. Naopak často hledím s údivem na budovy, které jsem ještě před nemnoha lety bezmezně obdivoval. Když jsme se ženou zvažovali, jaký dům pro sebe zvolíme, zcela bezprostředně jsme se rozhodli pro roubenici, která budí zdání, že ten dům v krajíně stojí odnepaměti. A podobně postupují také v případě hudby. Snažím se vytvářet to, co souzní s okolním prostředím. Vnitřní světy se prolínají s vnějšími, archetypální emoce vyvěrají a otevírají prameny energie.

E. Kerkhof, foto V. Johnová

Mgr. V. Zouhar (1966) vystudoval skladbu na JAMU v Brně a na Vysoké hudební škole v rakouském Štýrském Hradci. Absolvoval kompoziční kurzy v Sien na Accademia Chigiana a v Darmstadtu, hudební vědu na MU v Brně a v roce 2001 obhájil doktorskou práci na JAMU. Od roku 1992 přednáší na Katedře hudební výchovy PdF UP a působí na Institutu pro elektronickou hudbu při Univerzitě hudby a dramatických umění ve Štýrském Hradci. Je autorem více než padesáti akustických a elektroakustických skladeb, hudebních instalací a performancí. Jeho skladby byly scénicky a koncertně provedeny mj. v ND v Praze, Bühnen Graz, Janáčekově divadle v Brně, na domácích i zahraničních festivalech, v médiích a jsou vydávány na zvukových nosičích. Jako hostující skladatel působil ve Werkstadt Graz, na IEM Graz a získal řadu skladatelských cen a ocenění. V. Zouhar pravidelně spolupracuje se soubory DAMA, Ensemble Damian, Fagoti Brunenses ad. Je rovněž autorem řady studií zaměřených na problematiku hudby 20. století (minimální hudba, hudební postmoderná).

Vít Zouhar: *Coronide*

Klášteří Hradisko 17. 2. 2004 v 19 hod.

Komorní opera o dvanácti scénách na texty un Pastore Arcade a Publia Ovidia Naso. Hudba, libreto/Music, Libreto V. Zouhar. Kostýmy, scéna/Set and Costume Design V. Johnová. Režie/Stage Director T. Hanzlík. Ensemble Damian.

O stavu chirurgie ve Fakultní nemocnici Olomouc

Koncem minulého roku jsem byl vyzván prof. M. Hejtmánkem, abych napsal do Žurnálu o naší práci a o tom, co je na I. chirurgické klinice nového po stránce odborné, do jakých věcí se v chirurgii pouštíme, zkrátka abychom o sobě podali zprávu celé univerzitě. Protože chirurgie patří mezi základní obory LF a hraje obecně i důležitou roli v životě řady lidí v našem regionu i mimo něj, a protože se toho koncem roku událo na obou chirurgických odděleních, bylo by až zarážející, kdybych na žádost prof. Hejtmánka nereagoval a kdybych „zprávu o stavu chirurgie“ nepodal.

Původně jsem článek koncipoval jako zprávy dvě: jednu čistě odbornou, druhou pak jako krátkou „story“ o tom co se událo při jednáních o reorganizaci chirurgie na naší fakultě, která proběhla v rámci stěhování I. chirurgie do nové budovy, tedy v rámci reorganizace, která by měla dát olomoucké chirurgii podobu na desítky let dopředu. Nejednalo se přitom o jednoduchou záležitost, uvědomíme-li si, že obě chirurgie měly dostat v novém prostředí naprosto stejné podmínky prostorové i další, přičemž jejich předchozí činnost se výrazně lišila po mnoha stránkách. Ta druhá zpráva mi dala hodně práce, několikrát jsem ji přepracoval, ale stále jsem cítil, že ji něco chybí.

Jak přišel „Had“...

Pak jsem si v posledním (prosincovém) čísle Hada (časopis Spolku lékařů LF UP – pozn. red.) přečetl lehce ironizující článek o tom, jak se chirurgie druhá přičlení k chirurgii první, další den pak naopak a nakonec zřídí s Ústavem experimentálních zvířat. A nejen to. Autor vyslovil dále názor, že změny byly poplatné osobním zájmům a že vůbec vše odpovídalo tomu, jak se to obecně praktikuje v naší zemi.

Musím říci, že autor mi promluvil z duše a já jsem si vzápětí uvědomil, že rádoby objektivní, podrobnou a komentovanou zprávu o tom, co se stalo, nemohu jako jeden z hlavních účastníků napsat vůbec a koncept jsem vzal, roztrhal a zahodil. Pak jsem si však řekl, že Hadova vtipně a trefně komentovaná „válka klinik“ by neměla zůstat bez odezvy a že by bylo vlastně zbabělé, kdyby samotní aktéři zde skládali absolutního bobříka mlčení. Proto přeci jen několik vět, ale úplně jinak, než bylo původně myšleno, spíše jen jako přátelskou polemiku nebo dokonce omluvnou reakci, chcete-li, na Hadův článek.

Zavazující osobnost prof. Rapanta...

Když se ve svých přednáškách tu a tam zeptám, kdo to byl prof. Rapant, následuje obvykle ticho. Po pravdě řečeno, ani to nemám studentům za zlé, poznatku v moderní medicíně je tolik, že paměť je nutně šetrná pro důležitější věci než je historie, navíc regionální. Ale pravda také je, že v české chirurgii osobnost prof. Rapanta (1902–1982) byla pojmem, že jsem ho znal již jako student (byl spoluautorem tehdejší učebnice), i když jsem na této fakultě nestudoval a že jsem k němu již tehdy cítil určitý obdiv. Tehdy mne samozřejmě ani ve snu nenapadlo, že jednou jeho kliniku převezmu. Když se tak před deseti lety stalo, cítil jsem jistý závazek nejen proto, že vedu chirurgickou kliniku jako takovou, tj. pracoviště, kde je mezi životem a nebytím velmi úzká hranice, ale také proto, že jsem měl úctu k této velké osobnosti, a tedy i klinice, ke které jsem získal velmi blízký vztah, ačkoli jsem „přivandroval“ z Čech. Nebyl jsem vlastně Rapantovým přímým žákem, na to jsem byl tehdy příliš mladý a na klinice jsem ho zažil pouze jeden rok. Ale musím říci, že to byl nejen výjimečný chirurg, ale že měl v sobě také noblesu a vznešenost, která nutila člověka k pokoře i úctě. Když jsem se mu jel představit nebo ho šel asi dvakrát navštívit do jeho bytu po jeho odchodu z kliniky, byla to pro mne mimořádná událost po všech stránkách, a k těm patřilo i to, že jsem si s naprostou samozřejmostí vzal své nejlepší šaty.

Klinika jistým způsobem skončila...

Tyto archaické zvyky se už dávno nenosí a já to píšu jen proto, a snad to někteří pochopí, že mé dnešní pocity jsou poněkud zvláštní, neboť za mého vedení tato klinika jistým způsobem skončila, i když – a tady si to nemohu odpustit – byly naše výsledky takové, že jsme si nemohli přát lepší. Měli jsme v repertoáru prakticky všechny velké výkony, včetně transplantací, a některé jsme prováděli jako jediní v ČR (portální hypertenze). Ruku v ruce s tím šly i výsledky kvalitativní: většina výkonů v poslední době končila s neuvěřitelnou nulovou letalitou. Není proto divu, že pociťuji osobní zodpovědnost za toto pracoviště, na kterém za dobu jeho pedesátileté činnosti vyrostla řada vynikajících odborníků, mnohdy výrazně zasáhnuvších do české chirurgie.

Chci-li zdůraznit vážnost situace, nezbyvá mi než vystoupit na tomto místě z anonymity kolektivu a dovolit si být drze neskromný, na což mám plné právo, nebo ať někdo – domnívá-li se, že to není pravda – zpochybní následující tvrzení: Rapantovu I. chirurgickou kliniku jsem, obrazně řečeno,

odevzdal v takovém stavu, že by její zakladatel, pokud by se těchto dní dožil, mohl být plně spokojen. Proto nebylo možné jen tak beze všeho ustoupit, a dobrovolně předat něco, čemu věnovali moji spolupracovníci i já řadu let intenzivní práce. Na tomto místě se přes všechna předsevzetí musím uchýlit k detailnějšímu popisu, a to jen proto, abych se „obháji“ před všemi, kteří reagují souhlasně na Hadův článek (přičemž si dovoluji počítat se mezi ně, což je pouze zdánlivý paradox). Já jsem netrval na své funkci a řediteli FNO jsem nabídl rezignaci (písemně) na místo přednosty kliniky za předpokladu, že bude vypsaný nový konkurz již na spojené klinice v jediné pracoviště, tzn., že i přednosta II. chirurgie dobrovolně odstoupí (dle našich zákonů splňují oba přednostové podmínky pro důchodový věk, i když jsou oba legálně ve funkci, přitom jeden je o tři roky starší). Pokud by bývalo došlo k této dohodě, spojenou kliniku by potom definitivně převzal věkově perspektivní chirurg. Vzájemná rivalita obou pracovišť i obou současných přednostů totiž dávala jen malou naději na dobrovolné splnění obou klinik, či vzdání se jednoho vedení ve prospěch druhého. Představy o koncepci chirurgie, ale zejména rozdíly obou přednostů v názorech celospolečenských v tom nejširším slova smyslu, byly a jsou příliš velké na to, aby mohlo dojít k takové idylické katarzi.

Z kliniky se stává torzo...

Z I. chirurgické kliniky se dnem 1. ledna 2004 stává torzo, a to z důvodů organizačních, neboť od tohoto data předává I. chirurgie veškeré know how v činnosti a transplantáční chirurgii, včetně personálu, na II. chirurgickou kliniku (když již před čtyřmi roky se za všeobecného konsensu oddělila traumatologie a před dvěma roky předal bývalý ředitel po domluvě s přednostou II. chir. kliniky, bez konsensu a přes odpor I. chir. kliniky celou proktochirurgickou skupinu na II. chirurgii). Jako vedlejší specializaci si I. chir. klinika ponechává chirurgii hrudní. Znamená to ale, že základ všeobecné chirurgie, tj. chirurgie abdominální, se bude pěstovat nadále na obou chirurgických. Toto poslední rozhodnutí, tj. o břišní chirurgii, není optimální, neboť nevezlo na zřetel předchozí pracovní výsledky obou klinik, které se významně lišily, a to ve prospěch I. chirurgie. Příčina jistě nebyla v tom, že by na jedné straně byli dobří chirurgové a na druhé nikoli. Takto by se jistě nikdo neodvážil problém klasifikovat. Management FNO si byl dobře vědom závažnosti situace, měl snahu vyřešit problém racionálně, ale nakonec došlo k takovému časovému skluzu, že rozhodnutí muselo padnout takřka během hodin, což mělo jistě na konečný výsledek vliv. Ředitel FNO se rozhodoval pod značným tlakem obou pracovišť a nechtěl poškodit žádnou stranu. Chtěl také uplatnit v tomto řešení lidský rozměr, tj. neupravovat násilně pracovní vztahy, a proto výsledek není ideální, neboť je výrazně kompromisní. Nedojde ke splnění jednotlivých týmů, nespouje se jednotliví lékaři, bude méně zkušeností, nebude takový vědecký a publikační potenciál. Doufejme, že jen přechodně.

Kliniky se budou přetahovat o nemocné...

V Olomouci dojde k jevu, který dle mých informací není na žádném větším chirurgickém pracovišti v ČR: kliniky se budou přetahovat o nemocné v břišní chirurgii. Totiž kliniky s podobným, resp. stejným zaměřením jsou pouze v Praze a v Brně, tj. aglomeracích, která si je počtem svých obyvatel mohou dovolit. Tam totiž nesmyslná konkurence nevzniká, protože „nemocných je pro všechny dost“. I já jsem si nějaký čas myslel, že tato konkurence je pro činnost pracoviště blahodárná. Ale má to své meze, které jsou obnaženy právě v tom okamžiku, kdy na

jednom či druhém pracovišti (nebo dokonce na obou dohromady!!) se nedosahuje takového počtu výkonů, který je nutný k dokonalému zvládnutí daného procesu či postupu, což je v chirurgii záležitost zvláště osemetná a zejména v posledním době na všech chirurgických sjezdech kritizovaná. Jinými slovy: jinak mluvíme a jinak jednáme. Všude, nejen v Olomouci a nejen v medicíně. V tom měl Had pravdu. A ještě jeden fenomén tato konkurence přinese: bude to nemožnost ekonomického chování v našem bodovém systému, neboť obě kliniky budou nuceny pracovat naplno, bez regulace, a tedy i bez ohledu na rozpočet.

Studenti a učitelé chirurgie...

Článek v Hadovi mně donutil o těchto věcech přemýšlet z poněkud jiného pohledu a já jsem pochopil, jak nicotně musejí před studenty vypadat argumenty nás starších. To je také důvod, proč se tak usilovně snažím vysvětlit, že jednání nebylo ovlivněno jen malichernými důvody, jak by se na první pohled mohlo zdát. Pochopil jsem ale také, že článek řal konečnou opravdu do živého, a vzal jsem ho jako kritiku, kterou autor mířil na rigiditu a sobeckost aktérů v celém rozhodování o tak důležité věci. Souhlasím proto s jeho autorem, který si zřejmě představoval, že snahou a výsledkem celé reprofili-zace bude pracoviště, které bude akceschopnější a výkonnější. Všichni, kteří celou záležitost vnímali nezažitě, museli být překvapeni, že při rozhodování se nepostupovalo po tzv. „americkém“ způsobu, tj. pouze dle dosažených výsledků, bez ohledu na to, jaké vedlejší důsledky to přinese. Z kontextu článku vyplývá, že I. chirurgii by náleželo výsadní postavení, neboť pracovní výsledky pro to jednoznačně hovořily. Zmíněný lidský rozměr však bezesporu ovlivnil finální reprofili-zaci, my jsme vedení postavení nezískali, ale já musím po pravdě říci, že jsem v této chvíli rád, že ředitel rozhodl tak, jak rozhodl.

Radikální řez?...

Naše společnost není zdaleka připravena na radikální řezy, které u nás (zvláště v Olomouci) mohou zcela nelogicky a paradoxně ostrakizovat společnosti toho, kdo není přítelem stojatých vod. A už jako z jiné planety by připadalo autorovi zmíněného článku to, že naše argumentace založená na objektivních, oficiální statistiku FNO podložených údajích, byla II. chirurgickou klinikou označena jako amorální, a to jen proto, že vyznívala pro II. chirurgii vysoce nepříznivě. To vše mělo jediný důsledek: i zde byla obětována a porušena zásada, že každá změna má navodit lepší stav, než byl ten předchozí a že subjektivní faktor má tyto změny ovlivňovat co nejméně. Ředitel FNO chtěl zabránit této situaci, měl o reprofili-zaci své představy a nabízel II. chirurgii několik řešení, z nichž řada byla odmítnuta. Celý proces reprofili-zace byl pokusem vymanit se ze zjetí provincialismu, bohužel, nezdařil se plně. Naproti tomu je, bohudík, s konečnou platností vyřešena specializace cévní a hrudní chirurgie. Zdá se, že ty již budou mít definitivní podobu a snad se jim bude v novém prostředí i dařit.

K odborným aspektům...

Pokud se týká čistě odborného hlediska, považuji za vhodné říci zde několik základních myšlenek, které výrazně ovlivnily naši práci. I. chirurgickou kliniku jsem převzal před deseti lety, tj. v době, kdy docházelo k obrovským změnám v myšlení lékařů jak po stránce odborné, tak i všeobecné, ale i ke změnám ekonomickým, a naše medicína se začala překotně měnit. Za svého pobytu v Anglii, kam jsem tehdy odcestoval, abych získal i jiné zkušenosti než

Jaká pravidla budou platit v reformovaném systému podpory na ubytování studentů VŠ?

Systém podpory na ubytování vysokoškolských studentů zřejmě brzy dozná změn. Zpravuje o tom Studentská komora Rady vysokých škol (dále jen SK RVŠ) tiskovou zprávou ze dne 25. 1. 2004. Příprava reforma systému podpory na ubytování by měla reagovat též na nedostatek ubytovacích kapacit na kolejích. Posluchači, jimž z kapacitních důvodů dosud nebylo umožněno bydlet na kolejích, museli dojíždět nebo hledat ubytování v soukromí. Tito posluchači jsou tak podle SK RVŠ znevýhodněni hned dvakrát: poprvé, když jim škola nezajistí ubytování, podruhé, když nedostanou ani státní podporu. Nový systém, jenž připravuje SK RVŠ společně s MŠMT ČR, by měl být proto spravedlivější. Jaká pravidla tedy budou platit v reformovaném systému? V čem konkrétně bude spravedlivější? Nejen na tyto dotazy odpovídá **doc. L. Ludíková, prorektorka pro záležitosti studentů UP:**

Která základní kritéria budou v budoucnu určující pro rozdělení podpory na ubytování? Můžete nově připravovaný systém rozdělení této dotace popsat?

Chtěla bych zdůraznit, že informace, jež nyní mohu podat, jsou pouze dílčí. Definitivní závěr mnoha jednání zatím nebyl přijat.

V současné době jsou MŠMT ČR finanční prostředky poskytovány veřejným vysokým školám formou účelové dotace na ubytování a stravování, a to za předpokladu těchto kritérií: počet lůžek obsazených studenty v průběhu minulého akademického roku a počet jídel vydaných studentům v průběhu minulého akademického roku. Jednotná dotace na ubytování a stravování studentů je dosud poskytována formou příspěvku na krytí části provozních nákladů ubytovacího, resp. stravovacího zařízení, které (některým) studentům poskytují příslušnou službu za sníženou („dotovanou“) cenu. Nový model se liší tím, že odděluje dotaci na ubytování a stravování a reformuje pouze oblast příspěvku na ubytování. Navrhovaná změna by měla takto přesunout finanční prostředky přímo do rukou studentů formou „ubytovacího stipendia“. Hlavních důvodů k návrhu změn pravidel bylo několik. Jednak vstupem ČR do EU dojde k situaci, že studenti ze zemí EU by měli u nás studovat za stejných podmínek jako naši studenti a tudíž by měli mít možnost tuto dotaci také využívat. Dalším faktorem podporující reformu je očekávání,

že „ubytovací stipendium“ v rukou studentů může vést k situaci, že studenti budou hledat ubytování i jinde a dojde tak ke snížení přetlaku na počet míst na kolejích. Klíčovým faktorem je vlastní názor posluchačů, kteří se průběžně, již opakovaně o přímé dotace snaží s tím, že v jejich očích je to způsob spravedlivější.

V průběhu roku 2003 byla ustanovena při MŠMT ČR skupina odborných pracovníků veřejných vysokých škol, MŠMT ČR, ve které měli své reprezentativní zastoupení i studenti. Na základě jednání vznikl návrh, který obsahuje tři varianty. Pro všechny varianty v prezenční formě, b) jsou státními občany České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie. První varianta dále pracuje s kritériem, že se jedná o studenty, kteří jsou zapsáni v prvním studovaném studijním programu nebo programu na něj navazujícím a v průběhu svého studia nepřekročili standardní dobu studia kteréhokoli ze souběžně studovaných studijních programů a/nebo všechna další studia ve studijních programech úspěšně ukončili, přitom nemají trvalé bydliště v okrese sídla vysoké školy nebo její součásti, nebo v hlavním městě Praze, jde-li o vysokou školu se sídlem v hlavním městě Praze. Druhá varianta pracuje kromě výše uvedených společných bodů i s kritériem

výběru, a to podle pravidla, že studenti patří mezi rozpočtové studenty v kategorii nově přijatí, ostatní nebo půlroční podle pravidel uveřejněných v dokumentaci SIMS (Matrika studentů) a současně nemají trvalé bydliště v okrese sídla vysoké školy nebo její součásti, nebo v hlavním městě Praze, jde-li o vysokou školu se sídlem v hlavním městě Praze. Třetí varianta společná kritéria doplňuje pouze o skutečnost, že se jedná o studenty, že studenti patří mezi rozpočtové studenty v kategorii nově přijatí, ostatní nebo půlroční podle pravidel uveřejněných v dokumentaci SIMS (Matrika studentů). Třetí varianta tedy nezohledňuje bydliště uchazeče. Každá varianta má jistá úskalí, neboť někdy více vystupuje do popředí úspěšnost studia, jindy je kladen větší důraz na místo bydliště. Z pohledu objemu dotace poskytované pro ubytování v letošním roce by při použití varianty č. 1 studenti dostali ročně asi 6 670 Kč, při variantě č. 2 asi 4 480 Kč a při variantě č. 3 asi 3 350 Kč. Materiál s uvedenými související byl v poslední době diskutován na několika grémích (porada rektorů, Reprezentační komise, předsednictvo RVŠ). Vznesena byla také řada připomínek, neboť stále nejsou jasné odpovědi na řadu otázek, např. jak se bude stipendium vyplácet, nejsou dohodnuta pravidla s MPSV a MF ČR ve směru započítávání částky do příjmu rodiny studenta, není dosud ujasněna řada dopadů do sociální oblasti (handicapovaní studenti) atd. V poslední době se většina zainteresovaných přiklání v obecném náčrtu k variantě č. 1, jež studentům dává nejvíce prostředků, na druhou stranu na ni bude mít nárok menší okruh studentů.

V jakém časovém horizontu bude připravovaný návrh reformy předložen ke schválení ministryní JUDr. P. Buzkové?

Původně měl být nový model realizován od akademického roku 2004/2005, tedy od září 2004. Účastníci posledních jednání vyvíjejí snahu, aby se tak stalo od 1. 1. 2005. Podle mých informací by měl být definitivní materiál předložen paní ministryni v horizontu dvou měsíců.

-map-

O stavu chirurgie...

na domácím poli, jsem se v tomto názoru ještě utvrdil. Došel jsem k přesvědčení, že vlastní chirurgie v podobě mechanických postupů a pouček vyčerpala svůj potenciál, a viděl jsem, jak se do popředí dostávají obory čerpající z převratných objevů molekulární biologie.

Chirurgie v tomto údobí ustoupila očividně z předního místa zájmu medicíny, a i když i dnes na sebe občas přivábí pozornost některými výkony v oblasti transplantační chirurgie či aplikací umělých orgánů, rozhodně se už nedá říci, že chirurgové dnes „chodí středem chodby a ostatní podél stěn“. Z chirurgických časopisů (renomovaných a s oním „prokletým“ IF) se rychle vytratily nebo se alespoň omezily články s čistě chirurgickou (mechanickou) problematikou a nastoupila témata s náplní, která musela mít v zájmu laborator, ať již genetickou či jakoukoli jinou. Dodnes nevím, je-li tato cesta v chirurgii ta nejspřávnější a k jakým výsledkům povede. Zatím ale jiná možnost neexistuje, pokud pracoviště nechce skončit v šedém průměru.

Právě z těchto důvodů jsme se snažili alespoň přiblížit se těmto podmínkám a trendům, i když jen v našich malých českých poměrech. Proto se stala náplní I. chirurgické kliniky práce založená na filozofii velkých výkonů v co největším počtu a patřičné kvalitě, aby tak bylo vyhověno bazálnímu požadavku, bez kterého chirurgie přestává být dobrým řemeslem. Konečným cílem pak bylo „naroubovat“ na tyto základní výsledky, alespoň v jisté míře, zmíněné laboratorní postupy a metody. Přitom nám bylo jasné, že samostatný výzkum v této oblasti je tak nákladný, že za současných podmínek je nemožné jej u nás rozvíjet v plném rozsahu. Že je tomu tak a nijak jinak, bylo jasné i z kariéry doc. Havlíka, který mne v Anglii střídal a který si jako mladý lékař mohl dovolit zůstat v Anglii dva roky a vstoupit tak plně do tohoto procesu a konkrétně začít pracovat na problematice genové terapie maligních tumorů jater, a to v rámci chirurgického departementu. V této práci mohl a může sice pokračovat po návratu zpět do Česka, ale bez podpory anglické strany by to bylo

Dokončení ze str. 6

nemožné. Všechny tyto názory pak motivovaly a ovlivňovaly naše pozdější práce a výstupy, kdy jsme na přiměřeně velké soubory operovaných (v českých poměrech) navazovali s vhodnou teoretickou problematikou (např. neoadjivanci, metastatickým potenciálem nádorů, sentinelovými uzlinami, experimentální chirurgii apod).

Grantová úspěšnost; jedna cesta končí, druhá začíná...

Tato taktika byla svým způsobem úspěšná a naše klinika je tedy doby obhájila nebo současně pracuje na sedmi grantech IGA MZ a jedno současně grantu Evropské unie. Na klinice se habilitovalo od r. 1993 sedm docentů a jeden obhájil profesuru. To vše jsou výsledky, které patří na naší fakultě jistě k těm lepším. Závěrem je nutné ještě jednou zdůraznit, že tato nadstavba byla umožněna mimořádně dobrou funkcí léčebně preventivní činnosti, byť se tak dalo ve špatných prostorových poměrech, které zřejmě od ledna 2004 budou minulostí. Cesta do těchto nových podmínek nebyla pro I. chirurgii jednoduchá. Byla sledována řadou nepředvídaných údolostí a překážek, které nebyly pouze důsledkem špatné a opoždující se stavební činnosti. Jsme rádi, že tato cesta je u konce, i když se před námi otevírá celá řada problémů nových. Já jen doufám, že už budou čisté pracovní a odborné a z jejich řešení přispěje k pozitivnímu vývoji chirurgie ve FNO a na LF UP.

Myslím, že bylo mou povinností napsat tyto řádky, a to z mnoha důvodů, ale především s ohledem na uvedenou práci mých spolupracovníků, která v posledních letech byla více než dobrá a bez níž by mé snažení bylo bezpředmětné. Budu spokojený, pokud tento článek bude považován za povzdech nad promarněnou šancí a pokud uvede na pravou míru některé „neoficiální“ zprávy. Věřím pevně, že během příštích několika málo let se situace upraví v duchu Hadova článku až na to, že nedojde ke spojení chirurgie s Ústavem experimentálních zvířat.

Prof. V. Král,
přednosta I. chirurgické kliniky LF UP a FNO

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Senátoři chtějí, aby vysokoškoláci platili minimálně 8 000 korun ročně.

„Školné se vrací na scénu. Dva akademici působící v českém Senátu chtějí horní komoře předložit návrh, který by univerzitám umožňoval zavedení poplatků za vysokoškolské studium.

Univerzity dosud mohou od studentů vybírat peníze pouze v případě, že si posluchači prodlužují studium. Nový návrh umožňuje, aby takové poplatky mohly školy získávat od všech studentů. Každý posluchač by mohl platit zhruba osm až deset tisíc korun ročně. „Toto opatření je jemnější, než se na první pohled zdá. Poplatky totiž podle našeho návrhu musí procházet akademickými senáty vysokých škol. A ty mají mnohdy velmi rovnostářské a sociální citění,“ popisuje nápad senátor a rektor Masarykovy univerzity Jiří Zlatuška, který zákon předkládá spolu s kolegou, prorektorem Vysoké školy báňské Václavem Roubíčkem.

Zlatuška by byl spíš pro zavedení klasického školného, známého třeba z Británie. O svém současném návrhu hovoří jako o kompromisu, protože univerzitám nic nenařizuje. Akademickým senátům pouze dává možnost poplatky zavést.

Přesto nebude jednoduché návrh prosadit. Horní komora proti němu zatím nemá podle Zlatušky vážnější výhrady. Ve sněmovně ale zákon nejspíš podpoří jen občanští demokraté a unionisté. Jejich hlasy by ale k přijetí nestačily.“

In: Lidové noviny, 7. a 8. 2. 2004, str. 1

Jak se vyvíjí Spolek studentů UP?

Studentské organizace, jejichž posláním je hájit zájmy studentů na akademické půdě, jsou – nebo by měly být – neodmyslitelnou součástí každé vysoké školy. Historie však zaznamenává, že vysokoškolská studentická schopnost sdružování uplatňují především v době ohrožení svých svobod. Zřejmě i proto se v posledních letech setkaly mnohé názky vzniku podobných spolků na půdě Univerzity Palackého ještě před svým rozvojem naopak s rozpadem. Možná, že přelomovým datem se v tomto smyslu stane květen 2003 – s jeho počátkem se totiž začal formovat **Spolek studentů UP** (dále jen Spolek), jenž stavěl na základech existujícího Spolku studentů Filozofické fakulty UP, jehož činnost v poslední době stagnovala. Na dosavadní zkušenosti, vývoj i představy do budoucna jsem se po zhruba desetiměsíční činnosti Spolku zeptala jeho předsedy **J. Prudkého**:

Spolek studentů UP vznikl v době organizace Majáles 2003. Vraťme se ještě krátce k jeho zrodu...

Spolek vznikl na základě iniciativy spojené se studentským svátkem Majáles. V době příprav těchto oslav jsme hledali studentskou organizaci, jež by měla platnou registraci, statut, IČO, právní subjektivitu, a tím byla adekvátním partnerem pro organizaci a firmy, s nimiž jsme se tehdy snažili uzavřít smlouvy na podporu akce Majáles. V té době jsme se dostali ke Spolku studentů FF UP, jenž nevykazoval téměř žádnou činnost. Měl ale potřebnou platnou registraci, bankovní konto a podporoval mentoring. Po dohodě s jeho předsedkyní jsme zmíněný spolek převzali, a protože s námi začali spolupracovat i studenti z jiných fakult UP, rozšířili jsme jeho působnost na celou univerzitu. V současné době řešíme ve spolupráci s právním oddělením UP legislativní záležitosti.

Kolik má Spolek studentů UP nyní členů?
Kromě členského výboru složeného z předsedy, tajemnice, zástupce redakce Vodopádu a studentky zajišťující mentoring s námi spolupracuje dvacet až třicet studentů bakalářských, magisterských i doktorských programů všech fakult UP, výjimku tvoří CMTF UP. Členství jako takové se ale ještě nezažilo, spíše se jedná o studenty, kteří se Spolkem sympatizují a proto mu pomáhají v organizaci různých akcí. V tuto chvíli bych chtěl zdůraznit, že jsme Spolek převzali především kvůli činnosti, ne kvůli oficiálnosti. Je nám samozřejmě jasné, že každé občanské sdružení musí mít svá pravidla, je to podmínka daná pro jeho fungování a činnost. Nejprve jsme však přišli s koncepcí činnosti, teprve nyní zajišťujeme legislativní náležitosti.

Poměrně dlouho jste čekali na prostor potřebný ke své činnosti. Žádali jste o něj UP, fakulty pro studenty prostor nenašly, nakonec vám byla poskytnuta místnost v prostorách Rektorátu UP. Jakým zájemem tedy disponujete v současné době?
Fakulty UP naší prosbě nevyhověly možná z nedůvěry plynoucí ze špatné zkušenosti s bývalou Stavovskou unií studentů UP, která se o univerzitu poskytnuté prostory nestarala. Navíc, stali jsme se Spolkem studentů UP, z čehož vyplývá, že nejsme spolkem té které fakulty, ale spolkem univerzity. Tedy, nechť se o něho stará univerzita... I když to tak samozřejmě není, svým způsobem to chápou. Za místnost, kterou nám poskytl Rektorát UP, a to do konce roku 2005, moc děkujeme.

Spolek studentů UP je organizací zastupující všechny posluchače UP. Mimo přípravu kulturních, sportovních a společenských akcí obohacující mimoškolní studentský život by měl také pomáhat řešit všední problémy studentů ve škole, na kolejích i v menze. Měl by být také adekvátním partnerem při jednání s vedením fakult, vedením univerzity či Správou kolejí a menz. Myslím, že by jeho zástupce měl být přítomen také jednání, z nichž se odvíjí důležitá rozhodnutí týkající se chodu

univerzity. Mám na mysli např. jednání AS UP. Chystáte se některé z těchto aktivit vyvíjet?

I když jsem s touto myšlenkou již lehce koketoval, musím říci, že tak dalece jsme zatím nepřemýšleli. Je to zajímavý podnět, který neslyším poprvé. Je však otázka, zdali by tato iniciativa měla vzejít jen od nás nebo bychom ji měli znát i z druhé strany. Určitě o tom budeme uvažovat.

Zaznamenali jste již nějakou studentskou žádost o pomoc?

Každá taková záležitost iniciuje aktivitu, tzn. v okamžiku, kdy se na nás student s nějakou prosbou tohoto typu obrátí, zvážíme možnost pomoci. Zatím tak nikdo neučinil, spíše jsme poskytovali rady týkající se ubytování.

V nedávné době jste se sešli s rektorkou UP. O čem jste hovořili?

Byli jsme paní rektorkou požádáni o záštitu nad letošními Majáles, konzultovali jsme také připravovaný návrh programu této akce.

Jaký bude tedy Majáles 2004?

Organizací zmíněné studentské oslavy se již nyní intenzivně zabýváme. Majáles 2004 proběhne v dnech 4.–5. 5. a už nyní pracujeme na získání potřebného zájmu, snažíme se také zajistit dostatek financí. Letošní Majáles by měl být ještě větší akcí než loni. Na dny oslav by měl být připraven bohatý kulturní, sportovní a zábavní program, jehož se mohou všichni zájemci zúčastnit zcela zdarma. Spolupracujeme s organizátory Majálesu ze Zlína a Brna, napříč celým programem by měly mezi pořádajícími městy probíhat soutěže a pokusy o rekordy. Ke studentským oslavám patří samozřejmě alegorický průvod masek a volba krále či královny Majálesu. I letos se snažíme spolupracovat také se středními školami, případně dalšími subjekty v Olomouci... Rádi bychom uspořádali takové oslavy, na které budou v dobrém vzpomínat nejen studenti, ale i široká veřejnost. Všem lidem, kteří nám v tomto snažení chtějí pomoci, jsou dveře otevřeny. Na webových stránkách Majáles

<http://majales.upol.cz> již visí aktuální informace k letošnímu ročníku, zájemci zde najdou i kontakty na organizátory.

V současné době se na akademické půdě opět diskutuje o evaluaci kvality výuky studenty. Na zmíněné téma proběhla na UP též schůzka, z webových stránek studentských unií některých vysokých škol v ČR je znatelné, že evaluačními dotazníky se zabývají či zabývali právě studenti...

Ještě před samou odpovědí na téma evaluace bych chtěl říci, že všechny akce, u níž by se předpokládala účast studentů, by neměly být organizovány ve zkušebním období. Většina studentů se v tuto dobu připravuje na zkoušky a ti, kteří již zkoušky mají složené, využívají času např. k tomu, aby navštívili rodinu. Evaluace jako jistá zpětná vazba by byla asi ku prospěchu. Na UP je ale spousta dobrých pedagogů, výuka podle mne má určitou úroveň. Je otázka, podle jakých kritérií by se měla hodnotit...

Dostal se vám na UP někdy do rukou evaluační dotazník?

Kdysi dávno. Při zhodnocovacím procesu ale došlo ke ztrátě anonymity, což mělo neblahý dopad na studenty.

Další aktuální téma: reforma příspěvku na bydlení. Jaké varianty jste nakloněn?

Příznám se, že aktuální vývoj reformy příspěvku na bydlení je pro mne novou informací. Před několika dny jsem se o současnou situaci dověděl právě v průběhu setkání s rektorkou UP. Nemám k problematice všechny informace, myslím si ale, že by se tyto návrhy měly ještě dobře zvážít.

Blíží se Týden neklidu, bude se Spolek studentů UP na připravovaném programu nějakým způsobem podílet?

Spolek studentů UP nesouhlasí se stávkou. Myslíme si, že stávka v tuto chvíli není adekvátní forma protestu. „Pohřbu vysokých škol“ jsem se účastnil pouze jako hudební výpomoc, sám se stávkou nesouhlasím. Domnívám se, že pořad je zde prostor k domluvě. Stávku chápou jako krajní řešení.

Neuvažoval Spolek např. o spolupráci při přípravě Academia filmu Olomouc? Účast na organizačních a přípravných pracích přislíbili zatím všichni ti, kteří se nějakým způsobem podíleli na ročníku

Dokončení na str. 9

ČVUT podporuje studentský klub i finančně

Na ČVUT v Praze vznikl před časem *International Student Club*, paradoxně jako reakce na nečinnost univerzitní Studentské unie. Vznikl jako iniciativa studentů se zkušenostmi ze zahraničí, z jejich vlastní chuti napodobit to, co se jim při pobytu na zahraničních vysokých školách líbilo.

Klub organizuje aktivity pro zahraniční studenty, počínaje orientačním týdnem na začátku školního roku, v jehož rámci se noví zahraniční studenti seznamují se zemí, městem i školou. Následují akce během semestru, mezinárodní večery, výlety, sportovní akce a podobně, ale také jazykové kurzy pro české studenty, vedené zahraničními studenty.

Tzv. „buddy systémem“ také zajišťuje, aby měl každý zahraniční student přiděleného českého studenta, který mu pomáhá při adaptaci v českém prostředí, při vyřizování studijních i administrativních záležitostí.

Klub má svoje internetové stránky (www.isc.mk.cvut.cz), na nichž jsou umístěny jednak informace pro zahraniční studenty, jednak informace o aktivitách klubu, ale i o zajímavých akcích na univerzitě vůbec.

ČVUT poskytuje klubu místnost jako klubovnu, která funguje jako internetová kavárna, jazyková laboratoř a kancelář klubu dohromady. Činnost klubu formálně zastrešuje Kancelář zahraničních styků, klub se každoročně uchází o vnitřní granty ČVUT. Počáteční investice univerzity při založení klubu byla cca 1 milion Kč, každoročně získává klub formou grantů od univerzity dalších asi 250 000 Kč, čeští i zahraniční členové klubu platí členské příspěvky v řádu stokrát ročně.

V loňském roce klub začal rozšiřovat svoje aktivity i o služby českým studentům. Zapojil se do univerzitního úvodního týdne pro nové studenty, rozjíždí další internetové stránky s informacemi pro české studenty.

-yv-

Jak fungují studentské unie v zahraničí

Švédsko

Ve Švédsku je členství v Unii povinné. Potvrzení o zaplacení členského příspěvku je důležitým dokladem pro získání statusu studenta. Člen Unie tak dostává studentskou kartu, kterou se mimo jiné legitimuje při vstupu do studentských klubů, barů apod. Z členství v Unii mohou plynout další studentské výhody.

Studentské spolky jsou velice populární. Partnerská Univerzita Umea má tři studentské spolky. Unie reprezentují zájmy studentů téměř ve všech orgánech univerzity, pokud má dojít k jakémukoliv rozhodnutí. Unie může pomoci řešit různé praktické záležitosti. V případě, že má student nějaké závažnější problémy, Unie se může postavit na jeho stranu.

Finsko

Členství v Unii je podobně jako ve Švédsku povinné pro všechny studenty a platí se ročně. Se studentskou kartou pak lze uplatňovat různé slevy (doprava, vstupné do muzeí a galerií, zboží v určitých obchodech, stravování v menzách i na jiných vysokých školách ve Finsku).

Na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Helsinkách funguje studentská unie TOKYO. Zabývá se různými záležitostmi, např. právy studentů, úrovni výuky, dále organizuje večírky, oslavy, výlety apod.

Studentská Unie na Univerzitě v Jyväskylä je vlastní organizací univerzity. Každý řádně zapsaný student je také členem této Unie. Na začátku akademického roku Unie od studentů vybírá roční příspěvek, který studenta opravňuje k získání studentské identifikační karty, se kterou má nárok na různé slevy (stravování ve studentském baru, veřejná doprava, muzea, divadla, služby některých kadeřnictví, některé položky v lékárnách). Studenti sami rozhodují o tom, jak bude Unie fungovat. Každé dva roky si volí své zástupce. Zvolená Rada zástupců rozhoduje o všech důležitých záležitostech (výše členského příspěvku, rozpočet atd.). Dalšími orgány Unie jsou Výkonná rada a Sekretariát. Základním úkolem je opět reprezentovat a hájit práva studentů. Unie pomáhá studentům řešit otázky související s vlastním studiem, ubytováním, problémy s financováním studia apod. Organizuje řadu akcí (kultura, sport, výlety). Ve spolupráci s kanceláří zahraničních styků organizuje orientační program pro studenty ze zahraničí.

Rakousko

Studentské Unie Österreichische Hochschulerschaff (ÖH). Je to nestranná organizace (některé unie v zemi jsou přimknuty k politickým stranám) financovaná z povinných studentských poplatků. Kromě toho, že organizuje různé akce, večírky, výlety apod., se také podílí na hodnocení výuky, zprostředkovává komunikaci mezi studenty a vyučujícími.

Německo

Na Univerzitě v Postupimi se o zahraniční studenty Erasmus stará skupina německých studentů, tzv. LEI (Local Erasmus Initiative). Je to registrovaná organi-

zace univerzity. Pro Erasmus studenty pořádají různé akce. Spravují studentský klub, ve kterém každý týden probíhá mezinárodní večer (maďarský, italský, ruský atd.) Také pořádají a doprovázejí studenty na výlety. Za finanční podpory zahraničního oddělení organizují vánoční večírky (občerstvení, dárky pro studenty). LEI disponuje vždy jednou místností na každý kampus.

Belgie

Na jedné z partnerských univerzit (Hogeschool Atwerpen) se studenti sdružují v různých jazykových spolcích. Jednotlivé spolky jsou rozděleny podle jazyků, které se na škole studují (překladatelství, tlumočnictví); tak zde najdeme například anglický, německý, polský, španělský studentský spolek. Škola přidělí jednu velkou místnost s telefonem a počítačem, kde je možno v rámci klubu cokoli organizovat. Škola tyto jazykové spolky finančně nepodporuje. Vše je iniciativou studentů, sami musejí hledat sponzory (obcházeli hospůdek, obchodů a jiných zařízení). Spolky především pořádají různé kulturní akce. Studenti dělají vše pro své vlastní potěšení. Velkou popularitu si na škole získal tzv. mezinárodní týden, kdy všechny tyto spolky společně organizují týden přednášek, filmů, koncertů, soutěží apod. Každý den se koná tematický večer (španělský, arabský, řecký). Na tento týden dostane každý klub od školy 250 EUR (to jsou veškeré finance od školy).

Kromě těchto jazykových spolků existuje další studentský spolek (cca 8 členů). Tento spolek zajišťuje pro školu různé aktivity (večírky a zábava pro studenty, školní ples apod.). Členové tohoto spolku se každoročně volí, je to velká prestiž být členem takového spolku. Spolky mají v Belgii docela velkou popularitu, povědomí o jejich existenci je značné, a proto se studentům také snadněji shánějí peníze. Spolek většinou vydává vlastní časopis s reklamami sponzorů a s přehledem akcí na každý následující týden.

Student Union na Royal Holloway College v Londýně

Členem Unie se stává každý student univerzity automaticky. Unie prosazuje a hájí zájmy studentů (výkonní úředníci Unie jsou zastoupeni v celé řadě komisí uvnitř i mimo školu). Těchto úředníků je asi 13, vždy jeden pro konkrétní oblast (akademické záležitosti, sport, zábava, mezinárodní studenti, finance a reprezentace Unie, sociální péče, dobrovolnická činnost atd.) Toto sdružení má dlouholetou tradici a je hlavní organizací, která zajišťuje služby pro studenty. Podporuje a stará se o studenty ve všech oblastech studentského života od jejich kulturního a sportovního využití (nabízí účast v celé řadě zájmových kroužků a rozličné sportovní aktivity), přes poradenskou činnost, je zdrojem různých informačních materiálů (cestování, bydlení, zdravotní záležitosti, oblast pojišťovnictví, práva apod.), poskytuje užitečné kontakty na zaměstnavatele univerzity a na různé jiné organizace. Unie má vlastní studentské rádio a vydává univerzitní časopis. Studentská Unie také zaměstnává studenty

(vždy na poloviční úvazek). Ti mohou pracovat v barech, jako ochranka, technici, řidiči miniautobusů (funguje tu placená doprava do místa bydliště mimo kampus v okruhu 3 mil).

Univerzita Blaise Pascal v Clermont Ferrand, Francie

Téměř každý obor má svůj klub. Univerzita přidělí spolku místnost, kde se členové schází. Akce, které kluby pořádají, většinou souvisí s předmětem studia (španělský klub organizuje promítání španělských filmů, pořádá španělské večírky apod.) Studenti ze zahraničí přijdou nejvíce do styku s asociací FRENCH-SHIP, která se stará právě o zahraniční studenty. Jejím cílem je usnadnit integraci přijíždějících studentů (pořádají uvítací večírky, výlety). Samotná univerzita přispívá na tyto aktivity určitou sumou peněz, na některé akce se vybírají menší příspěvky od účastníků příslušné akce. Asociace má pro sebe vyhrazenou kancelář s počítačem, kde jsou přijímáni studenti a kde se vyřizuje další agenda. Činnost asociace je organizátorům započítávána jako volitelný předmět a dostanou za něj známku. Finanční záležitosti jsou ošetřeny následujícím způsobem: vedoucí představitelé musejí v předstihu připravit rozpočet, v němž vyčíslí předběžné potřeby, finanční spoluúčast studentů a uvedou, na co chtějí finance použít. Tento rozpočet je předložen orgánu, jehož název by se dal přeložit jako „Kancelář pro život univerzity“. Ta rozpočet posoudí a posléze přidělí finanční prostředky.

Ze zahraničních zkušeností studentů UP vybrala a zpracovala

-sg-

Jak se vyvíjí Spolek...

předchozím. Seskupení může být však rozšířeno...

Tato informace se k nám vůbec nedostala, nikdo nás neoslovil. Domníváme se ale, že Academia film disponuje dosti širokým organizačním týmem. Pokud bych měl říci svůj názor, musel bych zmínit např. jeho nedostačnou ložskou propagaci – neradi bychom se podíleli na akci, která nemá větší odezvu. Zapojuje-li se Spolek studentů UP do nějaké činnosti, snaží se, aby akce měla co největší odezvu a aby byla určena širší studentské části, pokud možno i veřejnosti.

Univerzita Palackého se nepřilíhla dobře orientuje v komunikační problematice. Jak chce komunikovat Spolek studentů se studenty, vedením fakult, vedením UP atd.?

Informovanost mezi studenty je žalostná. Student FTK UP neví např. nic o tom, co se děje na LF UP atp. Spolek studentů UP již má

Dokončení ze str. 8

své webové stránky, prostřednictvím nichž by chtěl mnohé napravit. Čím více informací, tím lépe, proto bychom chtěli více využívat také oficiální stránky UP, potřebné informace by měly být k dosažení i v tištěné podobě, a to prostřednictvím studentského časopisu Vodopád, který již patří také pod Spolek studentů UP. Redakce Vodopádu je složena ze studentů oboru Žurnalistika, do časopisu, který bude vycházet jako měsíčník, však mohou přispívat všichni studenti UP. Pokud vím, v současné době má redakce několik stálých dopisovatelů. Ke komunikaci využijeme též studentské rubriky Žurnálu UP, informovat budeme také prostřednictvím různých setkání. Kontaktovali jsme také Koleční radu, spolupracujeme se studentským sdružením ELSA, Spolkem mediků i Spolkem filozofů...

Za rozhovor poděkovala M. Hronová, foto T. Jemelka

Supergirl 2004

Staňte se SUPER GIRL, nejlepší dívkou republiky.

Výběrové kolo Praha:
5.–6. 3., hotel AXA, Na Poříčí 40.
Finále OLOMOUC:
2. 4., sál PEGASUS Regionálního centra, Jeremenkova 40B.

Finanční prostředky získané z dražby korunky a částečně z darů sponzorů budou směřovat na konto nadace HAIMAOM při Hemato-onkologické klinice Fakultní nemocnice Univerzity Palackého v Olomouci.

Vítězek je určen nemocným leukémií! Užavěrka přihlášek: 28. února 2004.

Motto: Krásu zdobí inteligence

Podmínkou účasti ve výběru pro finále 2004 je zaplacení poplatku **200 Kč**, zaslání 2 ks fotografií a minimální věk v době konání finále 15 let, maximálně však 26 let.
Přihlášku odešlete co nejdříve!
Poplatek uhradte počátkem roku 2004, nejpozději však do 20. 2. 2004.
 Podrobné informace, pravidla soutěže i přihlášky jsou k dispozici na www.supergirl-cr.com.
 Volejte 603 971 218 nebo mailujte – groskova@tiscali.cz.

Studentská anketa vyložená způsobem užívaným v geometrii

Motivace:

V pozorovaném vesmíru je známa jediná univerzita – ta naše – na níž studenti nemají žádnou možnost hodnotit probíhající výuku. Pedagogická činnost je přítomná jedním z hlavních poslání university, pro studenty a velkou část veřejnosti dokonce jediným viditelným. Některým pracovištím, která nejsou zrovna na špičkové vědecké úrovni, by často prospělo, kdyby se tvářila méně vědecky a raději se soustředila na kvalitní výuku.

Poslední dobou se na PŘF začaly objevovat vážné minulé pokusy zavést hodnocení výuky. Vzhledem k tomu, že většina rozpočtu této fakulty je tvořena dotacemi podle počtu studentů, jsou tyto snahy chvalyhodné a je nejvyšší čas se na hodnocení kvality výuky zaměřit.

Axiom o anketě:

Základním prostředkem kontroly kvality výuky je studentská anketa, v níž studenti anonymně hodnotí úroveň přednášek, cvičení a seminářů, které v daném semestru navštěvovali.

Věta 1:

Studentská anketa má tři hlavní cíle:

- Poskytnout vyučujícím co nejobektivnější zpětnou vazbu.
- Poskytnout vedoucím kateder a ostatním nadřízeným informace o kvalitě práce vyučujících – tyto informace případně mohou sloužit jako podklady pro osobní ohodnocení.
- Poskytnout studentům informace o kvalitě výuky – tyto informace bývají důležitým vodítkem při výběru nepovinných předmětů.

Bez důkazu.

Věta 2:

Tyto tři cíle vyžadují, aby studentskou anketu brali vážně jak vyučující, tak studenti a také vedoucí kateder. Studenti budou anketu brát vážně pouze tehdy, budou-li její výsledky zveřejňovány, jinak se postupně přestanou účastnit a celá akce zanikne. Je

zřejmé, že vyučující budou anketu brát vážně, pokud budou mít její výsledky nějaký vliv na jejich postavení na pracovišti. Klíčová je tedy role vedoucích kateder. Pokud budou vedoucí kateder výsledky ankety vhodným způsobem zohledňovat, bude celá akce nepochybně mít smysl i výsledky.

Důkaz: Důkaz probíhá metodou pozorování ostatních diskusí.

Diskuse:

Existuje mnoho variant, jak studentskou anketu na PŘF konkrétně realizovat. Schůzka na toto téma, která proběhla 21. ledna v aule, naznačila, že ze strany proděkanů není vůle zavést anketu na celé fakultě shora, jakožto oficiální akci školy. Proto je potřeba anketu zorganizovat na jednotlivých oborech či katedrách zdola, a to přímo studenty, a dále trpělivě přesvědčovat vedení fakulty, aby tuto akci co nejvíce podpořilo zejména tím, že vytvoří účinný tlak na vedoucí kateder, aby výsledky ankety zohledňovali. Oba způsoby – anketa shora i anketa zdola – jsou možné, oba jsou na našich i zahraničních univerzitách běžné.

Technická stránka ankety může mít mnoho podob. Studenti by měli výuku hodnotit na konci semestru, ale ještě před zkouškami, aby jejich hodnocení nebylo ovlivněno výsledky zkoušek. Co konkrétně by mělo být hodnoceno, je otázka pro širší diskusi. Zpravidla se hodnotí srozumitelnost, uspořádanost, obtížnost, zajímavost a podobné ukazatele u vyučovaných předmětů a pracovní kážeň, připravenost, schopnost využívat čas a podobné kvality u vyučujících. Hodnotí se většinou známkami 1–5 nebo 1–4, aby mohly být výsledky jednoduše zpracovány a vyhodnoceny. Anketa může probíhat formou hlasovacích lístků, které jsou rozdány koncem semestru studentům. Ti je po vyplnění odevzdají na dohodnutém místě. Hodnocení může rovněž proběhnout elektronickou formou, která spolupracuje se STAGem, ale s tímto modelem nejsou dobré zkuš-

nosti – pokud není dobře promyšleno, kdy a v jaké formě je dotazník studentovi nabídnut, většinou mívá taková elektronická anketa mizivou účast. Navíc by hrozilo, že v tomto případě by na tom anketa byla se svou funkcí stejně jako STAG. PŘF má asi 2000 studentů, což je oproti ostatním školám, které anketu provozují, počet natolik komorní, že by osvědčená varianta anketních lístků nepředstavovala žádné technické potíže. Výsledky ankety by měly být jednoduše statisticky zpracovány a uveřejněny nejlépe na nástěnce a na internetu.

Příklad:

Před Vánoci proběhlo druhé kolo studentské ankety na katedrách matematické analýzy, algebry a informatiky. Ankety se zúčastnilo 112 studentů, z nichž každý hodnotil až 12 předmětů. Anketu během posledních dvou semestrů připravili, prosadili, zorganizovali a vyhodnotili studenti. Podpora vedení kateder se lišila – od výrazné u informatiky po vlažnou u algebry. Ačkoliv výsledky ankety neměly pro vyučující prozatím téměř žádné důsledky, vzbudily na katedrách živý zájem a organizátoři sklidili několik pochval a několik insulací.

Otevřený problém:

Rádi bychom, aby se anketa z matematických kateder postupně rozšířila na celou PŘF. Pokud najdeme ochotné spolupracovníky na ostatních katedrách a akce se ujme, bude před námi stát už jen jeden zásadní problém: Jak přesvědčit vedoucí kateder, že je v zájmu studentů, katedry i celé university, aby výsledky ankety adekvátním způsobem zohledňovali.

Poděkování:

Děkujeme Baruchu Spinozovi za laskavé svolení k použití jeho metody, obsažené v názvu.

T. Fürst, doktorand, katedra matematické analýzy a aplikací matematiky, J. Stoklasová, studentka oboru matematika a její aplikace

Ad: Odučím a mizím

(ŽUP č. 14, str. 5)

Kdo je pravidelným čtenářem našeho Žurnálu (a tím si dovoluji veřejně odpovědět na anketu v něm o jeho potřebnosti), ví, že z pera prof. M. Hejtmánka lze očekávat především informace o výzkumu, publikačních, akreditaci apod. A vždy je nespokojen. Říká se, že jen nespokojený člověk je schopen pokroku, potud jsem ho chápal. Obvykle jsem mu však na jeho články odpovídal ve smyslu: kdo říká A, musí říci i B. Jsem vděčný prof. Hejtmánkovi za jeho článek „Odučím a mizím“. Podle mého tentokrát skutečně vystihuje podstatu věci. Učitel UP je tak mizerně placený, že dělá jen to, co má ve smlouvě. A odbory bojují za to, aby ta smlouva neumožňovala zaměstnavateli vykořisťování v podobě nejasnosti ve smlouvě. Požadujeme vymezit rozpětí, kdy je učitel VŠ ještě vysokoškolským učitelem (na ZŠ má učitel úvazek 22 hodin, pak následují placené přescasy). Domníváme se, že jestliže by měla být výuka na VŠ náročnější, pak je třeba uvažovat o 10–13 hodinách přímé výuky pro nejpoběžnější kategorii učitelů, tj. odborných asistentů, počítaje v to i na naší katedře povinné dvě hodiny konzultace. Pak ještě můžeme uvažovat o tom, že by vysokoškolský učitel měl prostor pro vědeckou práci. A naopak, jestliže

mu v ročním průměru klesne úvazek pod polovinu, např. pod sedm hodin přímé výuky, neměl by to být učitel, ale vědecký pracovník. To chceme – v souladu se zněním Zákoníku práce – po našem zaměstnavateli (mám na mysli druh práce a to, že za stejnou práci u jednoho zaměstnavatele náleží zaměstnancům i stejný plat – což snad platí i obráceně a na každé fakultě UP).

Tím můžeme vysvětlit i ono zmiňované „Odučím a mizím“, protože pracovní smlouva je na učení na VŠ. Nesouhlasím s tím vnitřně ani já, myslím si, že k naší práci patří neodmyslitelně výzkum, bádání, vzdělávání se, publikování, účast na konferencích atd. Na druhou stranu je ale také pochopitelné, že ten, kdo má příležitost si přivydělávat, to dělá. A netýká se to jen učitelů na lékařské fakultě.

Domnívám se, že takto zúžené – spíše jako vědu a dost – chápe své povinnosti i vedení UP. Naložím povinnosti a budu vyžadovat plnění. (O tom, že přibývá administrativy, snad nikdo nepochybuje, to nemluví o pokusu s restrukturalizací oborů apod.) Ale rád bych připomněl i povinnost vytvářet podmínky pro práci podřízených. Jednou z nich by mělo být právě **všestranné** zabezpečení možnosti pracovat. Jestliže na PŘF UP máme vysoké úvazky kontaktní výuky – 18 hodin není problém (a stejně tak jsem to slyšel i od předsedy AS FF UP Dr. W. Engelbrechta na germanistice), pak se o podmínkách pro publikování a vědecké aktivity nedá hovořit.

Druhým důvodem, proč „odučit a mizet“, jsou nejen podle prof. Hejtmánka nízké mzdy. Důkaz: „Stupnice platových tarifů podle platových tříd a platových stupňů pro zaměstnance uvedené v § 5 odst. 2 NV 330/2003 Sb. zařazuje od 1. 1. 2004 všechny učitele ZŠ a SŠ do 12. platové třídy. V jejím nejvyšším stupni bych měl nárok na tarifní mzdu ve výši 18 790 Kč. V 11. třídě „Stupnice mzdových tarifů podle mzdových tříd a stupňů platných pro UP“ beru 17 830 Kč. Rozdíl je pouhých 960 Kč ve

prospěch učitele základní školy. Víím, že na některých školách na zvýšení mezd padla osobní ohodnocení, na jiných zůstala asi v rozpětí, které je na PŘF UP obvyklé. A to nemluví o pracovních smlouvách na dobu neurčitou, o obědech za 10–12 Kč, o FKSP, který jako jediná zaměstnavatelská kategorie nemáme, o příspěvcích na dovolenou s Exodem, o prázdninách apod. Vše je ve prospěch základních a středních škol.

Pak se nikdo nemůže divit, že to vše vyvolává na VŠ, nejen na naší UP, sociální napětí, sociální neklid. Sice jsme ještě nepřikročili k opravdové stávce, ale není úplně jisté, že se tak v dohledné době nestane. A památá slova paní rektorky o tom, že končí stav, kdy jen prosíme, ale nyní žádáme, „vezmi kde vezmi“ proslavená v aule Právnické fakulty UP, platí i pro nás odboráře. Zdá se mi, že naše UP už přestává být pro mnohé almuo mater v pravém slova smyslu, že je to právě naopak. A to je smutné.

My služebně starší a staří, kteří na UP učíme např. 20 a více let (všichni mi ta přídavná jména promiňte), už asi na UP zůstaneme. Slovy prof. Komendy, dobře jsem si padl – my a UP. Svou práci máme jednak rádi, jednak na jiných typech škol je učitelů nadbytek a berou jen ty mladé, protože jim dají menší plat. (V tomto směru je na tom skutečně lépe učitel-lékař, učitel-právník – o ty je zájem i jinde.)

Slyšeli jsme při nástupu, že postupem let se i naše finanční situace zlepší, slyšeli jsme slova o vznešenosti poslání učitele VŠ i o dvacetitisícových průměrných platech. Slyšeli jsme toho mnoho, usku-tečnilo se jen málo. Netvrdím, že nás to nemrzí, ale snažíme se problémy UP chápat a víme, že většina z nich je řešitelná jinde než na UP.

I má slova jsou jen slova. Nemám na zvýšení mezd, snažím se jen o to, aby náš management problémy řešil. Musím říci, že o problémech mezd

Dokončení na str. 11

Pocítujete nedostatek konkrétních a aktuálních informací? Chcete se něco více dovědět o některém pracovišti UP? Víte o zajímavých akcích na UP? Chcete se podílit se svými názory, postřehy a připomínkami s ostatními členy univerzitní obce?

Využijte e-mailu, pište, faxujte na adresu redakce Žurnálu UP, nebo nás přijďte navštívit osobně na Křížkovského 8!

Na vaše podněty se těší a odpovídi na vaše otázky se bude snažit zprostředkovat redakce Žurnálu UP.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ PAOLO NEMEC: DOPISY NA ROZLOUČENOU /XIV/

Josefa II. dohromady! Vedle přírodovědného zájmu, spolupracoval například na *Brehmově životě zvířat*, se věnoval také psaní cestopisů a politických manifestů. Kromě toho se, až bez vědomí otce, upsal novinářně, tedy liberálním novinám *Neues Wiener Tagblatt*. Tam poznal také Morize Szepse, s nímž ho spojovalo intenzivní přátelství. Szeps byl Žid a antisemité to neustále Rudolfovi předhazovali. Liberální kritik systému a židomil, zkrátka politických nepřátel měl dost. Z nařízení císaře byl Rudolf určitou dobu pod policejním dohledem.“ Berka se posilnil velkým hitem piva. Postavil sklenici, pak ji ale zase uchopil a pivo dopil.

„Zcela jiná věc je,“ pokračoval Berka, mávaje prázdnou sklenici směrem k číšníkovi, „...je zase Rudolfův soukromý život. Ale i ten je problematický. Rudolfovým státním úkolem bylo vzít si za ženu vhodnou katolickou princeznu. Našli mu patnáctiletou Štěpánku Belgickou. Manželství ale skutečně nebylo šťastné. Oba spojovalo ještě méně než většinu ostatních párů vysoké šlechty.“

„Nepředstavitelný život,“ prohodil Streit, protože byl o tom přesvědčen a protože chtěl opět něco říci.

„Ano,“ rozvíjel Berka dál svoji úvahu, „mladý korunní princ jistě nebyl moc šťastný člověk. Ale setkal se stejně i s krásou, a sice v osobě sedmnáctileté Mary Vetterové. Byla to zcela jistě omamně krásná, malá holčička. Říká se, že měla ono kouzlo, které přitahovalo muže. Dokonce i princ z Walesu, vyhlášený znalec ženské krásy, ji počítal k nejhezčím a nejžádanějším dívkám Vídně.“

Robert si nemohl nevzpomenout na Patricii a Hermanna, ale slyšel Berku pokračovat. „Poměr trval krátce, pár schůzek a několik dopisů. Rudolf trpěl pocity viny, a to tím více, když mu císař zapověděl rozvod se Štěpánkou.“

Číšník donesl Berkovi pivo, a ten se zhluboka napil ze sklenice. „Jak jsem předtím poznával, je těžké posuzovat Rudolfův život. Jistě je každopádně, že dne 30. ledna 1889 byla nalezena mrtvá těla Mary a Rudolfa. Mary s kulkou v hlavě a Rudolfa otráveného kyanovodíkem. O sebevraždě se nejdrže na veřejnosti nesmělo hovořit. O den později psali ve *Wiener Zeitung*, že Rudolf podleh náhle srdeční mrtvici, ale již 2. února se ve stejných novinách objevilo opravené komuniké, že korunní princ ve stavu těžkého pomatení smyslu spáchal sebevraždu.“

„Ale přesné okolnosti se nevyjasnily, nemám pravdu?“

„Ano. Co se tehdy 30. ledna 1889 stalo v loveckém zámečku v Mayerlingu a co bylo bezprostředním podnětem k činu, zůstává nejasné. Existovaly sice dopisy na rozloučenou, ale ty nikdy nebyly zcela zveřejněny, a ani nebyly správně reprodukovány. Některé se jistě asi také ztratily.“

(Pokračování příště.)

56

Diskuse, názory, ohlasy

Otevřený dopis děkanovi FF UP doc. I. Bartečkovi, CSc., ve věci kurzů češtiny pro cizince

Vážený pane děkane,

v době, která následovala po mém jmenování do funkce ředitelky Kabinetu aplikované bohemistiky (8. 7. 2003, s účinností do 31. 8. 2004), jsem upozorňovala na problémy, v nichž se ocitly kurzy češtiny pro cizince po přijetí zásadní změny ekonomických podmínek jejich realizace na FF UP. I poté, kdy Vaše původní jmenování převedla doc. M. Hirschová, CSc., bývalá ředitelka KAB, na pověření vedením KAB (2. 7. 2003), a rovněž v době, kdy jsem byla převedena do pozice odborného garantu kurzů češtiny pro cizince při Středisku distančního vzdělávání FF UP (kam nakonec byly kurzy češtiny pro cizince z Katedry bohemistiky FF UP přesunuty – 29. 7. 2003), jsem na nevyjasněné otázky realizace těchto kurzů upozorňovala mj. i proto, že v důsledku nově definovaných ekonomických a organizačních podmínek došlo ke zdražení kurzů češtiny pro cizince o více než 100 %, aniž by se zvýšila jejich kvalita. Protože ani po mých čtených jednáních na nejvyšších úrovních UP nedošlo k systémovému řešení, zaslala jsem Vám 5. 2. 2004 svou rezignaci na funkci odborného garantu češtiny pro cizince, neboť za stávající situace bych nemohla garantovat odpovídající úroveň výuky.

Jsem však stále přesvědčena o tom, že kurzy češtiny pro cizince mají na FF UP dobrou tradici a že jejich úspěšná realizace může přispívat nejen k vytváření pozitivního obrazu UP v zahraničí, ale i k nezanedbatelnému zdroji příjmů. Po zralé úvaze jsem se proto rozhodla doplnit svou rezignaci o tento otevřený dopis, jímž bych ráda přispěla k tomu, abyste se zasadil o optimální vyřešení problémů spojených s výukou češtiny pro cizince na FF UP. Pokud byste usoudil, že by Vám k tomu dopomohly mé dosavadní několikaleté zkušenosti, jsem Vám k dispozici.

S pozdravem

PhDr. M. Hádková, Ph.D., Katedra bohemistiky FF UP

Ad: Odučim...

a úvazků (případně upřesnění financování fakult) jsme jako odboráři jednali. A výsledek? **Platy se nám zvýší nejdrže od 1. 3. 2004, o zpětném doplacení, neboť dotace je tu na celý rok, asi vedení nebude chtít ani slyšet, o úvazcích ani paní rektorka jako zaměstnavatel, ani paní děkanka a paní děkani (s výjimkou děkana LF, kde jsou už úvazky vyřešeny ke spokojenosti zaměstnanců) nerefeknu nic jiného, než že by to bylo těžké, protože se nic neřeší, nepadl žádný, ani kompromisní návrh. Proto dosud není podepsána Kolektivní smlouva, proto varujeme před zhoršováním situace.**

Jak jsem již napsal, domnívám se, že většina z nás si s UP dobře padla, na UP nejsou jen popsáné nedostatky, je tu možnost pracovat s mladými lidmi, kteří se chtějí učit, je tu možnost vědecké práce,

Nemohl tak jako tak pochopit, proč například učitelé němčiny, novináři nebo dramaturgové in spe museli nebo chtěli studovat germanistiku. Uráželo to jeho profesionální čest, což bylo jednou z mála skutečných Streitových chyb.

„To není možné!“ Pavel vykřikl nadšením a překvapením.

„Přesně, jak jste řekl,“ pokračoval o poznání tišeji, „vpravo je 30,15 procent pro jedničku a 4,59 procent pro devítku. Nalevo naproti tomu 19,27 procent pro jedničku a 12,61 procent pro devítku. Fantastické! Řekněte mi, pane profesore, v čem to vlastně spočívá. To s cenami v supermarketu je jasné, ale tady?“

„Benfordův zákon zná jen málo lidí. Když někdo falšuje číselné údaje, snaží se, zcela proti přirozenému rozdělení čísel, zacházet s hodnotami všech čísel stejně, protože si myslí, že to je jako s čísly při házení kostek nebo při ruletě. No a každý člověk má kromě toho také svoje oblíbená čísla, která zcela automaticky a zcela nevědomě upřednostňuje.“

„Chápu. Myslíš si, že bych asi taky falšoval špatně.“

15.

S vytištěnými soubory MDB se Streit vydal k Berkově kanceláři. Musí mu sdělit své podezření a pokud bude mít štěstí, tak tu Berku ještě zastihne. Bylo mezitím sedm hodin večer. Streit měl štěstí. Když vstoupil do Berkovy kanceláře, pokládal Berka právě telefonní sluchátko. Pozdravili se, když v tom zase zazvonil telefon.

„Takové to tu mám, pane kolego, celý den. Ale už mi to jde na nervy. Dnes už o celé té záležitosti nechci ani slyšet. Pivečko, přesně tak, a něco k jídlu. Až ten přístroj na chvíli ztichne, využiji přízné okamžiku a zavolám manželce. Nemáte chuť mě doprovodit, pane kolego? Na pivečko a dobré jídlo? Ještě jsme spolu soukromě nehovořili.“

„Velmi rád,“ souhlasil Robert, i když vlastně vůbec neměl chuť někam jít. Zaprvé snědl ani ne před šesti hodinami kompletní menu, a zadruhé si chtěl konečně v klidu prohlédnout Rosenbaumovy soubory. Musel si ovšem s Berkou promluvit o Heimannovi a nemohl hned na to jít zhurta. Po *pivečku a dobrém jídle* mohl opatrně převést řeč k vlastnímu tématu.

* * *

Berka odvedl Streita do restaurace Zbrojnice. Restaurace byla součástí většího komplexu budov naproti univerzitě, kde se nacházela mj. také univerzitní knihovna. Jak se dozvěděl, nechala Marie Terezie osobně zřídít tuto stavbu, a což bylo pikantní, přímo naproti hlavnímu portálu biskupského paláce. Udajně proto, aby rozložila tehdejšího olomouckého biskupa.

53

Vzpomínky

Komu zvoní hrana ...

(Za docentem Josefem Klapetekem)

Jak člověku přibývá let, stále častěji mu pošta doručuje dopisy s černým orámováním. To už samo o sobě je nositelem informace – a text parte jenom upřesní, kdo. Tenhle smuteční dopis oznamoval, že ve věku 82 let zemřel doc. MUDr. Josef Klapetek, CSc., dlouholetý člen neurologické kliniky olomoucké lékařské fakulty a fakultní nemocnice. Respektovaný odborník, kterého já znal zejména z debat nad vyhodnocováním dat, která shromažďoval při studiu bolesti a účinků léku na její tlumení. Podstatnou část svých vědomostí o placebo a účinku placebo mám právě od něho. Po skončení svého aktivního působení na olomoucké neurologické klinice se docent Klapetek věnoval, už v nových sociálních podmínkách, budování sanatoria Vráž u Písku, které vede jeho syn, také neurolog.

Docent Klapetek měl, podobně jako mnoho českých lékařů, svého koníčka. Byla jím historie lékařství. Svoje hobby provozoval na profesionální úrovni – uměl pracovat s archivy a jeho patografie slavných osobností sloužily jako zdroj informace pro jiné badatele i zdroj poučení pro zvědavou veřejnost. Měl jsem tu možnost uveřejnit několik jeho rozsáhlejších studií v časopise *Pacemaker*, který jsem na lékařské fakultě a ve fakultní nemocnici vydával v letech 1988–1990. Byl významným členem olomoucké školy dějin lékařství, hned vedle profesora Wondráka. Měl i jiné zájmy, jejichž produkty literárně zveřejňoval.

Naše přátelství bylo kořeněno jeho osobitým smyslem pro humor. Podobně jako mnozí jeho kolegové, kteří stejně jako on stávali denně u hlav lůžek těch, kteří ze světa odcházel, i on mívával humor drsný – vždycky však laskavý. Mnohokrát jsem býval svědkem, když jeho vtip vyvolal ruměnc na tváři sestřičky nebo mých kolegů; dokázal však pozorně diagnostikovat, kdy je na místě anekdota a kdy slova povzbuzení.

S docentem Josefem Klapetekem odešel člověk, jehož stopy čas ještě dlouho nezavěje.

Prof. S. Komenda

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ PAOLO NEMEC: DOPISY NA ROZLOUČENOU /XIV/

„Ach,“ řekl Berka, když se posadili, „tady jsem trávil s Hermannem krásné večery. Hermann to tu měl rád, protože se cítil být tímto místem vtahován do času dávno minulých. A já se teď cítím také tak. Nesmíme myslet stále jen na smrt a konec. Hermann byl vynikající a velmi vzdělaný člověk, právě to bychom si měli připomenout.“

Streit trochu zaraženě souhlasil. V posledních dnech myslel příliš na smrt a vraždu a úplně zapomněl na to, jaký Hermann byl. A Berka teď mluvil o Hermannovi, o věcech, které Hermann zjevně zajímaly v posledních momentech života.

„Vyprávěl jsem to tehdy i Hermannovi. Je to roztomilý příběh. V revolučních měsících roku 1848 uprchla císařská rodina z Vídně přímo do Olomouce. Bylo to praktické, protože arcibiskup disponoval přiměřenými prostorami, které dovolovaly přijmout celou rodinu, tak jak příslušelo jejímu stavu. Zároveň našel říšský sněm útočiště v blízké Kroměříži, letním sídlem olomouckých biskupů. Bylo to samozřejmě ideální. Kromě toho byla Olomouc tehdy garnizónním a pevnostním městem.“

Každopádně se brzy ráno 2. prosince 1848, bylo právě osm hodin, všichni členové císařského domu ve Ferdinandově suitě shromáždili v arcibiskupském paláci, kde Ferdinand přečetl svou abdikaci. Franz Josef poklekl před svým strýcem jako hoch, mladému muži bylo právě osmnáct let, a vstal jako císař rakouský. Starý Ferdinand mladíkovi požehnal legendárními slovy *Rádo se stalo. Buď hodný. Pán Bůh tě ochrání* a vydal se s manželkou na cestu do Prahy.“

Streit nemohl neobdivovat vypravěčský styl profesora Berky. Seděl a vdechoval postupně historickou atmosféru.

„Večer pak bylo celé město slavnostně osvětleno. V průvodu s pochodněmi šli měšťané k arcibiskupské rezidenci, a když se mladý císař objevil se svou matkou, arcivévodkyní Sofií na balkóně, ozval se z davu bouřlivý jásot. Pozdě večer pak František Josef projížděl osvětleným městem a lidé ho opět zdravili. Srdečně, ba vroucně. Mnoho Čechů,“ uzavřel Berka, „obdivuje a uctívá Františka Josefa dodnes.“

„Ale byli tu určitě i lidé, kteří se ten den tak loajálně nechovali. Studenti například.“

„Ale jistě,“ pousmál se s klidem Berka, „už v následujících dnech musela vojenská stráž odstranit první manifesty, kde někteří vtipálkově změnili jméno z Franze na Fracka. Ale to byli, jak říkám, vtipálkové. Nicméně se kritizovalo také vážně, ba oprávněně. Především, a to máte pravdu, v univerzitních kruzích. Tak kritizovali například filozof Hartmann Zeibig nebo historik Adolf Fiedler zcela

otevřeně tehdejší poměry a požadovali mimo jiné svobodu vyučování na univerzitách. A podporovali demokratická hnutí v Itálii a v Německu.“

S příchodem číšníka se Berka odmlčel. Jídlo bylo na stole. Objednali si plněná kuřecí prsa s rýží a míchaný zeleninový salát. Berka jedl s velikou chutí a nemohl proto pokračovat ve svém vyprávění. Také Streitovi chutnalo. Jako nápoj by sice upřednostnil znojemský velšský ryzlink, o němž se předtím Berka mimochodem zmínil, ale připojil se v objednávce ke svému hostiteli, který se tak těšil na své pivečko.

„Pokud si vzpomínám,“ chtěl Robert po jídle pokračovat v započatém rozhovoru, „byl Rudolf jediný syn Franze Josefa?“ Berka kývl. „A vztah těch dvou byl takový... jak jen to mám říct, ...nebyl nejlepší. A nakonec si Rudolf vzal život.“

„Přesně na totéž se mě tehdy zeptal Hermann. Víte, dnes je to těžké posuzovat. Můžeme vycházet z toho, že Rudolf byl křečké, citlivé dítě, nervózní a lehce vznětlivý. Je známo, že ho císař nazýval *mrzáček*. Dále byl také v dětství ovlivněn dlouhou nepřítomností své matky. Otec se mu také nevěnoval, protože ho zcela zahltily panovnické záležitosti. To vše posílalo chlapcův vnitřní strach. Kromě toho neměl jeho první vychovatel,

Gondrecourt, s dítětem příliš trpělivosti. Jeho metody, které měly hoča otužit, byly skutečně drastické a způsobily pravý opak. Na Gondrecourtovo místo pak nastoupil hrabě Latour z Thurnbergu, který dlouhou dobu Rudolfova života vlastně princovi zastupoval otce. Buď jak buď, dovolil otec Rudolfovi, po absolvování nevyhnutelné vojenské kariéry, aby mohl studovat přírodní vědy. Ačkoli Rudolf postupně dospíval do podoby liberálního kritika systému, František Josef svého syna miloval. Rudolf měl bystřejší rozum než všichni ostatní Habsburkové od dob

55

ANKETA

Žurnál ano, či ne – a jestli, tedy jaký?

Kodex mediálního chování označuje Žurnál UP jako jedno z „oficiálních médií UP“, v němž „se UP snaží vyjadřovat své názory a postoje“. Nejen tato věta, ale vydání kodexu samo, dosavadní redakční zkušenosti i diskuse na webových stránkách UP přiměly redakci Žurnálu UP k pokusu o další rozvinutí diskuse na téma vnitřní a vnější komunikace UP – tentokrát formou ankety k Žurnálu UP.

Na úvod jen několik základních informací a poznámek:

1. Žurnál UP vznikl jako výsledek snahy o vytvoření prostoru ke komunikaci na UP, tj. a) pro předávání informací mezi jednotlivými pracovišti UP; b) pro prezentaci konkrétních úspěchů jednotlivých pracovišť; c) prostoru pro výměnu názorů a stanovisek k nejrůznějším aktuálním tématům či polemikám.

2. K reálnému plnění těchto tří základních funkcí byl jako jeden ze základních předpokladů stanoven

aktivní podíl jednotlivých členů univerzitní obce na obsahu ŽUP; zároveň šlo o snahu alespoň částečně překročit hranice, kterými je periodikum typu podnikového časopisu omezeno; od tohoto východiska se odvinulo zároveň složení redakce (jeden odpovědný a jeden výkonný redaktor), které mělo tuto aktivní komunikativní tvorbu členů univerzitní obce zpočátku jen redakčně zpracovávat.

3. Tento výchozí předpoklad se však v průběhu několika let ukázal jako nereálný: protože se univerzitní obec z různých důvodů projevila ve své ochotě (a potřebě) komunikovat prostřednictvím vlastního časopisu jako více než zřízenlivá, přešla postupně veškerá péče o konkrétní obsah a koncepci týdeníku na redakci; ta však nedoznala žádných změn ani co do počtu pracovních sil, ani co do rozsahu kompetencí.

4. Žurnál tedy není odrazem toho, co UP chce prezentovat, diskutovat či o čem chce informovat (být informována), ale převážně toho, co se redakci podaří „identifikovat“, zajistit a autorsky či redakčně zpracovat.

Domníváme se, že v tomto kontextu nelze Žurnál UP považovat za optimálně fungující prostředek komunikace uvnitř UP, a to i přesto, že v porovnání s většinou periodik českých vysokých škol představuje Žurnál UP spíše nadstandard.

Navrhujeme proto členům univerzitní obce, aby se sami podíleli na případné změně, tj. na vzniku nové koncepce univerzitního týdeníku, či aby se případně vyjádřili k jiné formě komunikace na UP.

...A PŘÍŠTÍ TÝDEN...

18. ÚNORA

Ing. Arch. J. Klenovský: *Židovské památky Moravy a Slezska*. Přednáška. CMTF UP (zpěvárna), 17.30 hod. Pořádá CMTF UP ve spolupráci se Společností křesťanů a Židů.

Coronide: komorní opera V. Zouhara (Pdf UP), Klášterní hradisko, 19 hod.

18.–20. ÚNORA

Postgraduální kurzy v chirurgii (miniinvazivní chirurgie, novinky a aktuální problémy). Pořádá II. chirurgická klinika FN a LF UP Olomouc. Místo: Fakultní nemocnice Olomouc.

20. ÚNORA

Ples mediků. Slovanský dům. 20 hod.

redakce Žurnálu UP

-red-